

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ
โรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

อดิเนาท มากธรรม

28 พ.ค. 2558

353508

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตุลาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

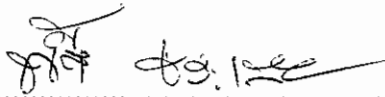
คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษทางการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
และคณะกรรมการควบคุมมาตรฐานวิชาปัญหาพิเศษทางการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
ได้พิจารณาปัญหาพิเศษของ คศ.อดิชาติ มากธรรม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและ
ภาคเอกชน ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษทางการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

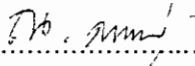
.....
(ดร.รังสรรค์ ม่วงโสธ)

คณะกรรมการควบคุมมาตรฐานปัญหาพิเศษทางการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิชย์ ธารเสนา)

..... กรรมการ

(ดร.ณุกานดา กิติสุกวัฒนา)

..... กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับปัญหาพิเศษฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิชย์ ธารเสนา)

วันที่ ๑๒ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดของ
โรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี สำเร็จลง ได้ด้วยความอนุเคราะห์
ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาจาก ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาจันทบุรี
และ ดร.รังสรรค์ ม่วงโสรัส อาจารย์ที่ปรึกษา ได้ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขปัญหาพิเศษครั้งนี้
ส่งผลให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงลงด้วยดี ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ ขอขอบคุณผู้อำนวยการ คณะครู และนักเรียนทุกท่านที่ให้ความร่วมมือใน
การให้ข้อมูลและตอบแบบสอบถาม รวมทั้งเพื่อนนิสิตที่เป็นกำลังใจตลอดมา ซึ่งผู้ศึกษาจะได้
นำไปใช้ประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

อดิเนาท มากธรรม

54930246: สาขาวิชา: การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน; รป.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)
 คำสำคัญ: ความคิดเห็น/ การดำเนินงาน/ นักเรียน

อดิชาติ มากธรรม: ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด
 ของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี. (STUDENTS' OPINIONS
 TOWARDS ANTI-DRUG OPERATION OF PONG NAM RON WITTHAYAKHOM
 SECONDARY SCHOOL, PONG NAM RON DISTRICT, CHANTHABURI PROVINCE).

อาจารย์ผู้ควบคุมปัญหาพิเศษ: รังสรรค์ ม่วงโสธรส, รป.ด. 80 หน้า. ปี พ.ศ. 2556.

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน
 โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี” เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ
 โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา
 ยาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน
 สถานภาพทางครอบครัว การพักอาศัยและรายได้รวมของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ทั้งชายและหญิงในโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม จำนวน 231 คน กำหนดขนาด
 กลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ ยามาเน่ (Yamane) และทำการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือที่ใช้ใน
 การเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ
 (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบ
 ความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่มและใช้สถิติ One-way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่าง
 ระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ
 โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีระดับ
 ความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านการวางแผน รองลงมาคือ ด้านการตรวจสอบ ด้านการปฏิบัติและด้านการปรับปรุง
 เป็นอันดับสุดท้าย ผลการเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ
 โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า นักเรียน
 ที่มีเพศ อายุ ระดับชั้นเรียนและรายได้รวมของครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา
 ยาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน
 การวิจัยและนักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวและที่พักอาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกัน
 ปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน จึงยอมรับ
 สมมติฐานการวิจัย

54930246: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT; M.P.A. (PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

KEYWORD: OPINION/ OPERATION/ STUDENT

ATINART MAKTHAM: STUDENTS' OPINIONS TOWARDS ANTI-DRUG OPERATION OF PONG NAM RON WITTHAYAKHOM SECONDARY SCHOOL, PONG NAM RON DISTRICT, CHANTHABURI PROVINCE. ADVISOR: RUNGSON MUANGSOROT, D.P.A. 80 P. 2013.

The study of 'Students' opinions towards anti-drug operation of Pong Nam Ron Wittayakhom Secondary School, Pong Nam Ron District, Chanthaburi Province' was the quantitative study attempting to study students' opinions towards anti-drug operation of Pong Nam Ron Wittayakhom Secondary School, Pong Nam Ron District, Chanthaburi Province and to compare students' opinions towards anti-drug operation of Pong Nam Ron Wittayakhom Secondary School, Pong Nam Ron District, Chanthaburi Province classifying by gender, age, class level, family status, habitation and family accumulated income. The subjects in the study were 231 male and female students studying grade 7-12 in Pong Nam Ron Wittayakhom Secondary School. The sample size was calculated using Taro Yamane formula and the subjects were selected using accidental sampling technique. The research equipment to collect the data was questionnaires. The data were analyzed using frequency, percentage, mean and standard deviation. T-test was used to compare two groups of independent variables. One-way ANOVA was applied to compare more than three groups of independent variables at the statistically significant level of .05.

The findings revealed that the overall opinions of the students towards anti-drug operation of Pong Nam Ron Wittayakhom Secondary School, Pong Nam Ron District, Chanthaburi Province were at the highest level. The aspects from the highest to the least level of opinions were planning, investigation, operation and improvement, respectively. The results from comparing students' opinions towards anti-drug operation of Pong Nam Ron Wittayakhom Secondary School, Pong Nam Ron District, Chanthaburi Province classifying by personal characteristics found that students with different gender, age, class level and family accumulated income had no different opinions towards anti-drug operation of Pong Nam Ron Wittayakhom Secondary School, Pong Nam Ron District, Chanthaburi Province and this rejected the thesis hypothesis. However, students with different family status and habitation had different opinions towards anti-drug operation of Pong Nam Ron Wittayakhom Secondary School, Pong Nam Ron District, Chanthaburi Province. Therefore, this approved the thesis hypothesis.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่ออังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	8
การบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA.....	12
ความรู้ทั่วไปและประเภทของยาเสพติด.....	14
สาเหตุของปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา.....	16
นโยบาย มาตรการและแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ของกรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2540.....	19
แนวคิดในการดำเนินงานป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา.....	21
ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
เกณฑ์การแปรผล	44
ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล	45
4 ผลการวิจัย.....	46
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	46
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกัน ปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี	49
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน.....	56
5 อภิปรายและสรุปผล.....	64
สรุปผลการวิจัย	65
อภิปรายผล	66
ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก.....	74
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	80

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ข้อมูลนักเรียน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิ.ย. พ.ศ. 2555).....	32
2 จำนวนของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลลักษณะทั่วไปของ กลุ่มตัวอย่าง.....	46
4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนต่อ การดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ โรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ด้านการวางแผน	49
5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนต่อ การดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ โรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ด้านการปฏิบัติ.....	51
6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนต่อ การดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ โรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ด้านการตรวจสอบ.....	52
7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนต่อ การดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ โรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ด้านการปรับปรุง	54
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวมความคิดเห็นของนักเรียนต่อ การดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ โรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี	55
9 การเปรียบเทียบเพศกับความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา เสพติดของ โรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี	56
10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของ นักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ โรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ.....	57
11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของ นักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ โรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับชั้นเรียน.....	58

• สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามสถานภาพทางครอบครัว	58
13 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามสถานภาพทางครอบครัว	59
14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามการพักอาศัย	60
15 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามการพักอาศัย	61
16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัว	62
17 การทดสอบสมมติฐาน	62

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2	ขั้นตอนของวงจร PDCA.....	12

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันปัญหาการค้าและการใช้ยาเสพติดให้โทษเป็นปัญหาสังคมที่ค่อนข้างรุนแรง และมีการแพร่เข้าไปในสถานศึกษาซึ่งมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนและการควบคุมดูแลความประพฤติของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้จะเป็นเรื่องของกระทำผิดกฎกระทรวงศึกษาธิการ ออกประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 132 แล้ว การใช้ยาเสพติดบางชนิดยังเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และเป็นการทำลายความมั่นคงของประเทศอีกด้วย ปัญหา ยาเสพติดเป็นปัญหาที่กำลังคุกคามทรัพยากรบุคคลและนับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา ทำให้เกิดผลร้าย ซึ่งส่งผลกระทบต่อตัวผู้เสพที่เห็นเด่นชัด คือผลต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากฤทธิ์ของยาต่อระบบประสาท อีกส่วนหนึ่งเกิดจากฤทธิ์ของยาต่อระบบอื่นของร่างกาย ทำให้สุขภาพเสื่อมโทรม ป่วยเป็น โรคระบบต่าง ๆ ภูมิคุ้มกันทางร่างกายลดลง ส่วนทางด้านจิตใจ ผู้เสพยาจะมีอารมณ์ไม่ปกติไม่ส่วนผลักคั้นให้ผู้เสพเป็นบุคคลไร้สมรรถภาพทางด้านร่างกาย และจิตใจ มักประสบอุบัติเหตุได้ง่าย หรือแม้แต่การทำร้ายตนเองและผู้อื่น และอาจเป็นสาเหตุการก่ออาชญากรรม ปล้น จี้ หรือฆ่า เพื่อนำเงินมาซื้อยาเสพติด แต่อันตรายจากยาเสพติดอยู่ที่ผลกระทบต่อสังคมในแง่การทำให้ประชากรซึ่งน่าจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศกลับกลายเป็นประชากรที่ด้อยคุณภาพ อาจถึงขั้นเป็นภาระทางสังคมต่อไป โรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นสถานศึกษาที่มุ่งอบรมสั่งสอนนักเรียนที่มีอายุ ระหว่าง 13-18 ปี โดยประมาณ ซึ่งนักเรียนที่มีอายุอยู่ในช่วงดังกล่าวจัดอยู่ในระยะวัยรุ่นถือว่าเป็นช่วงที่สำคัญที่สุดของการดำรงชีวิตเพราะเป็นช่วงระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลง ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา จึงถือว่าเป็นช่วงชีวิตที่เป็นพื้นฐานของการเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต

เขตพื้นที่อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี เป็นเขตพื้นที่ที่มีบริเวณติดต่อกับชายแดนกัมพูชาซึ่งมีการเข้าออกของผู้คนเพื่อการค้าขายในทุก ๆ วัน บริเวณแนวชายแดนของทั้งสองประเทศ และมีโอกาสที่จะมีผู้ลักลอบขนสิ่งเสพติดเข้าออกได้สูงจึงทำให้เกิดการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นการง่ายอย่างยิ่งที่สิ่งเสพติดเหล่านั้นจะสามารถเข้าถึงตัวเยาวชนภายในเขตพื้นที่อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรีได้

อย่างไรก็ตามแม้ว่าที่ผ่านมากกระทรวงศึกษาธิการจะพยายามดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามสารเสพติดในสถานศึกษาอย่างเต็มที่ โดยจัดทำโครงการทั้งในระดับกระทรวง ระดับ

กรมและระดับสถานศึกษา เช่น การบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับสารเสพติดไว้ในหลักสูตรและกระบวนการเรียน การสอน ทุกระดับ จัดทำคู่มือแนวการดำเนินการและหลักสูตรสำหรับฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษาในระดับจังหวัด ครูแกนนำ นักเรียนแกนนำ รวมทั้งผู้ปกครอง การจัดกิจกรรมเพื่อนเตือนเพื่อน การประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น ป.ป.ส. เจ้าหน้าที่ตำรวจ สาธารณสุข ตลอดจน องค์กรทั้ง พ่อแม่ ผู้ปกครอง (วิทยากร, 2540, หน้า 60 อ้างถึงใน มานัส สารัชชย์, 2543)

ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้จัดโครงการ โรงเรียนสีขาวเป็นนโยบายหลักที่สำคัญและเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหายาเสพติด สื่อลามกอนาจาร การพนันและการทะเลาะวิวาทในกลุ่มนักเรียน นักศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถานศึกษาทุกแห่งปลอดยาเสพติด สื่อลามกอนาจาร การพนันและการทะเลาะวิวาทนั้น ให้มีผลในเชิงปฏิบัติเป็นรูปธรรมอย่างเร่งด่วนจริงจังต่อเนื่องเพื่อให้การดำเนินการตามโครงการ โรงเรียนสีขาวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2541, หน้า 2)

จากการแพร่ระบาดของยาบ้าในสถานศึกษาที่ได้ทวีความรุนแรงนั้น กองวิเคราะห์วัตถุเสพติด กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ได้ทำการสำรวจการใช้ยาบ้าในสถานศึกษา (กรกฎาคม-สิงหาคม 2542) โดยร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ปปส.) และกระทรวงศึกษาธิการได้ทำการสำรวจจากนักเรียน-นักศึกษา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6-ปริญญาตรี ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงมหาดไทย จำนวน 36,277 คน จากสถานศึกษาจำนวน 1,071 แห่งในพื้นที่ 32 จังหวัดเป้าหมาย เมื่อนำข้อมูลมาประมวลการจำนวนที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดพบว่า จากจำนวนนักเรียน-นักศึกษา 5,365,942 คน มีผู้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จำนวน 663,290 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 12.4 โดยส่วนใหญ่เข้าไปเกี่ยวข้องในลักษณะการให้ยาเสพติดร้อยละ 5.30 เป็นผู้มีประสบการณ์ในการใช้ร้อยละ 2.70 ผู้ติดยาเสพติดร้อยละ 1.50 ผู้ค้ายาเสพติดร้อยละ 1.10 ผู้ติดและค้าร้อยละ 0.94 และผู้ใช้ยาและค้าร้อยละ 0.85 (สำนักวิจัยเอแบคโพลล์, 2545, หน้า 1-2 อ้างถึงใน ศิริประภา เดชรอด, 2546) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 34.20 รองลงมาในระดับ ปวช. ร้อยละ 26.00 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 24.00 (กระทรวงสาธารณสุข, 2545)

กระทรวงศึกษาเห็นความสำคัญในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงได้กำหนดนโยบายและแผนป้องกันสารเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2540-2544) ขึ้นเพื่อให้หน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการป้องกันสารเสพติดจำนวน 9 แผนงาน (กรมสามัญศึกษา, 2540, หน้า 3-10) ซึ่งกรมสามัญศึกษาในฐานะที่เป็นกรมหนึ่งในกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

กรมสามัญศึกษา (พ.ศ. 2540-2544) พบว่า ยังมีแนวโน้มว่าจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้ศึกษาค้นคว้าจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินการนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปพิจารณาแนวทางในการปรับปรุงการบริการงานเกี่ยวกับปัญหาเสพติดในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาจะเห็นว่า สถานศึกษาเป็นสถาบันหลักที่เข้ามามีบทบาทในอันที่จะป้องกันปัญหาเสพติด โดยเฉพาะเด็กในวัยเรียน ซึ่งมีแนวโน้มการเสพและคิดยาเพิ่มขึ้นและสถานศึกษาก็ได้ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลการดำเนินการของสถานศึกษาว่ามีผลอยู่ในระดับใด ทั้งนี้ได้ศึกษาวิจัยจากกลุ่มนักเรียนซึ่งเป็นเป้าหมายโดยตรงและเลือกศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้ผลการศึกษาจะให้เกิดประโยชน์ต่อสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการที่จะร่วมมือป้องกันยาเสพติดต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเรื่องความความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบและด้านการปรับปรุง
2. เพื่อเปรียบเทียบเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สถานภาพทางครอบครัว การพักอาศัยและรายได้รวมของครอบครัว

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

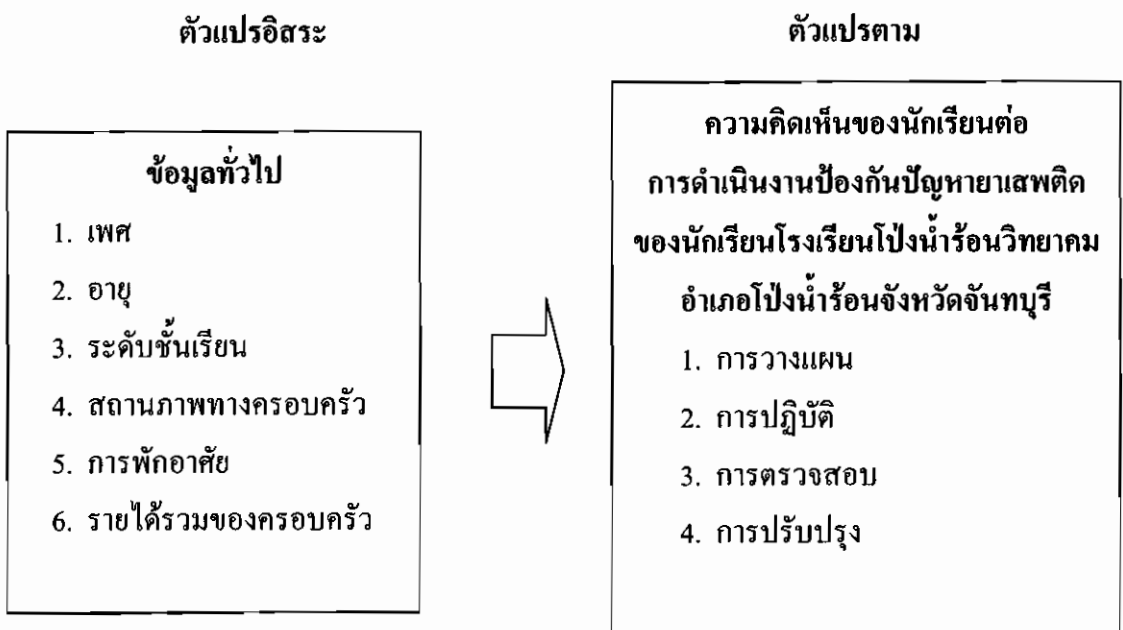
4. นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

5. นักเรียนที่มีการพักอาศัยแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

6. นักเรียนที่มีรายได้รวมของครอบครัวแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาวิจัยได้นำหลักในการบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA ของ Dr. William Edwards Deming มาใช้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบและเข้าใจถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
2. ทราบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สถานภาพทางครอบครัว ที่พักอาศัยและรายได้รวมของครอบครัว
3. สามารถนำผลการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ไปเป็นข้อมูลที่จะใช้ในการวางแผน การแก้ปัญหาและการป้องกันสุขภาพจิตภายในโรงเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอนและทำให้โรงเรียนมีข้อมูลที่ใช้ประกอบในการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนให้เกิดการรณรงค์ต่อต้านสุขภาพจิตที่ยั่งยืน

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี มีขอบเขตงานวิจัยโดยแบ่ง ได้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพจิตใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบและด้านการปรับปรุง รวมถึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของนักเรียน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สถานภาพทางครอบครัว การพักอาศัยและรายได้รวมของครอบครัว

สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดตัวแปรอิสระ ตัวแปรตามและระดับการวัดดังนี้

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สถานภาพทางครอบครัว ที่พักอาศัยและรายได้รวมของครอบครัว

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ใน 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านการวางแผน
- 2) ด้านการปฏิบัติ
- 3) ด้านการตรวจสอบ
- 4) ด้านการปรับปรุง

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาวิจัยจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1-6 ทั้งชายและหญิงในโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม จำนวน 545 คน (จากข้อมูลนักเรียน ณ วันที่ 10 มิ.ย. 2555)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี โดยศึกษาตั้งแต่เดือนมกราคม-มีนาคม 2556 รวมระยะเวลา 3 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

3. การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติงานใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐและ/หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ถ้าเป็นหน่วยงานภาคเอกชน หมายถึง ของหน่วยงานและ/หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคน สิ่งของและหน่วยงาน โดยครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ

3.1 P หมายถึง การวางแผนงานจากวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น

3.2 D หมายถึง การปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนงานที่ได้เขียนไว้อย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง

3.3 C หมายถึง การตรวจสอบผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของแผนงานว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้น จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผนงานในขั้นตอนใด

3.4 A หมายถึง การปรับปรุงแก้ไขส่วนที่มีปัญหา หรือถ้าไม่มีปัญหาใด ๆ ก็ยอมรับแนวทางการปฏิบัติตามแผนงานที่ได้ผลสำเร็จ เพื่อนำไปใช้ในการทำงานครั้งต่อไป

4. การป้องกันการเสพติด หมายถึง การหยุดปัญหาที่เกิดจากยาเสพติดก่อนที่ปัญหานั้นจะเกิดขึ้น

5. ยาเสพติด หมายถึง ยาหรือสารเสพติดที่แพร่ระบาดในโรงเรียนมัธยมศึกษา เช่น ผีนเสโรอื่น กัญชา ยาบ้า เหล้า เบียร์ บุหรี่ ฯลฯ

6. ผู้ติดยาเสพติด หมายถึง ผู้ที่ใช้ยาเป็นประจำจนเป็นนิสัย จนร่างกายและจิตใจขึ้นกับยา และเมื่อขาดยาแล้วจะมีอาการขาดยา

7. การเสพยา หมายถึง การรับยาเสพติดให้โทษเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด ๆ
หรือมีอาการติดยาเสพติดให้โทษ สามารถตรวจสอบหรือแสดงผลได้ตามหลักวิทยาศาสตร์

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหายาเสพติดของ โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ด้านการดำเนินงานป้องกันปัญหายาเสพติด โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. การบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA
3. ความรู้ทั่วไปและประเภทของยาเสพติด
4. สาเหตุของปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา
5. นโยบาย มาตรการและแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของ กรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2540
6. แนวคิดในการดำเนินงานป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา
7. ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ในเรื่องความหมายของความคิดเห็นได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ โดยผู้วิจัยได้ทำการทบทวนเพื่อความเข้าใจในความหมายของความคิดเห็น

ประสาธต์ หลักศิลา (2511, หน้า 398 อ้างถึงใน สุชาติ วรรณสวัสดิ์, 2547, หน้า 5) สรุปว่า ความคิดเห็นต่าง ๆ ของคนเรานั้นได้จากการพบปะสังสรรค์ประจำวันของคนเรา แต่คนเราก็มี ภูมิหลังทางสังคมของแต่ละคนย่อมเป็นผลถึงการที่คนเรากระทำตอบสนองต่อเหตุการณ์และเกิด ความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น

พจนานุกรมไทย (2526 อ้างถึงใน สุชาติ วรรณสวัสดิ์, 2547, หน้า 6) ให้ความหมายของ ความคิดเห็นว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเข้าใจ ความรู้สึก

บุญธรรม คำพ้อ (2520 อ้างถึงใน สุชาติ วรรณสวัสดิ์, 2547, หน้า 6) สรุปได้ว่า ความคิดเห็น ของบุคคลจะเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคลอีกด้วย ซึ่งคุณสมบัติประจำตัว

บางอย่าง เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์ในการทำงานและการติดต่อกันระหว่างบุคคลมักเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลและกลุ่มมีความคิดเห็นไปในทางหนึ่ง ทั้งนี้เพราะพื้นฐานความรู้อันเป็นกระบวนการของสังคมที่ได้รับการศึกษามาเป็นระยะแรกหลายปีจะเป็นรากฐานก่อให้เกิดความเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ

เรื่องวิทย์ วงศ์อนันต์นนท์ (2540 อ้างถึงใน สุชาติ วรสวัสดิ์, 2547, หน้า 6) กล่าวว่าความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือด้วยการพูด การเขียน โดยอาศัยพื้นความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับหรือการปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

กฤษฏี มหาวิรุฬห์ (2541 อ้างถึงใน วรรณญา สิทธิโชค, 2544, หน้า 21) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นความรู้สึกเชื่อถือที่ไม่อยู่บนความแน่นอนหรือความจริง แต่ขึ้นอยู่กับจิตใจบุคคลจะแสดงออก โดยมีข้ออ้างหรือการแสดงเหตุผลสนับสนุนหรือปกป้องความคิดเห็นนั้น ความคิดเห็นบางอย่างเป็นผลของการแปลความหมายของข้อเท็จจริง ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละคน เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อมและมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบสำคัญ การแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

โกศย์ วงศ์อนันต์นนท์ (2539 อ้างถึงใน สุชาติ วรสวัสดิ์, 2547, หน้า 6) สรุปว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลสิ่งนั้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจถูกต้องหรือไม่ก็ตามอาจได้รับการยอมรับ หรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ การแสดงความคิดเห็นอาจแสดงได้ด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้

จากแนวความคิดของบุคคลดังกล่าวข้างต้น ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ การตัดสินใจ การแสดงออกด้านความรู้สึก หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจถูกต้อง หรือไม่ก็ตาม ซึ่งอาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาและความคิดเห็นนั้นอาจแสดงได้ด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น

การแสดงออกในด้านความคิดเห็นเป็นเรื่องเฉพาะของปัจเจกบุคคลอย่างอิสระต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือแม้แต่ในสิ่งเดียวกันจึงไม่จำเป็นจะต้องมีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือเหมือนกันเสมอไป ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับอิทธิพลต่อการแสดงออกของความคิดเห็นในสิ่งนั้น ๆ ปัจจัยพื้นฐานได้มีผู้เสนอแนวคิดไว้ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

ออสแคมป์ (Oskamp, 1991) ได้สรุป ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดความคิดเห็น ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Gene and Physiological Factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยจะพูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรมจะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษาเจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ ได้ ปัจจัยทางร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วยและผลกระทบการใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct Personal Experience) คือ บุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่าง ๆ จากประสบการณ์โดยตรงเป็นการกระทำหรือได้พบเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ โดยตนเองทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้ป้อนน้ำส้มคั้นให้ทาน เขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำส้มหวาน เย็น หอมชื่นใจ ทำให้เขามีความสุขต่อน้ำส้มที่ได้รับประทานเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์โดยตรงที่เขาได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว (Parental Influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเด็กเล็ก ๆ จะได้รับการอบรมสั่งสอนทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัวและจากประสบการณ์ที่ได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group Determinants of Attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่าง ๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

5. สื่อมวลชน (Mass Media) เป็นสื่อต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับสื่อต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็น มีความรู้สึกต่าง ๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ

ฉะนั้นปัจจัยที่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็นของมนุษย์ ประกอบด้วย 1) ปัจจัยที่เกิดจากทางพันธุกรรมและร่างกายมนุษย์ที่มนุษย์สามารถรับรู้ได้ 2) ประสบการณ์ที่มนุษย์ได้มีประสบการณ์โดยตรงและส่งผลต่อจิตใจในการแสดงความคิดเห็น 3) การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวด้วยที่ครอบครัวเป็นแหล่งอบรมทางจิตใจ ทำให้สะท้อนถึงความคิดเห็นที่ได้รับจากการอบรมทางครอบครัว 4) เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่มที่ตนเองได้รับอิทธิพลในการแสดงความคิดเห็น 5) สื่อมวลชนเป็นปัจจัยที่ทำให้มนุษย์แสดงความคิดเห็นเพราะสื่อมวลชนมีอิทธิพลในการนำเสนอทำให้เป็นตัวเลือกในการแสดงความคิดเห็นของมนุษย์

หลักการวัดความคิดเห็น .

การวัดความคิดเห็น ทศนคติ แรงจูงใจ และค่านิยม ได้มีการสร้างแบบทดสอบสำหรับวัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว แต่ยังไม่สามารถแยกจากกันได้อย่างเด็ดขาด เพราะมีบางส่วนที่ซ้ำซ้อนกันอยู่ การวัดความคิดเห็น ส่วนใหญ่แล้วยังไม่มีการแบ่งแยกออกจากทศนคติอย่างชัดเจน และมีบ่อยครั้งที่คำทั้งสองใช้สลับกัน แต่อย่างไรก็ตาม การสำรวจความคิดเห็น มักจะเป็นการถามสิ่งที่เฉพาะเจาะจง เช่น การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการสาธารณะต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งผลที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นเหล่านี้จะเป็นตัวชี้ความพึงพอใจ ไม่พอใจ เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ของกลุ่มประชากรดังกล่าว

บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ (2542 อ้างถึงใน ทรรศนีย์ ไสร์ธรรมกุล, 2547, หน้า 11)

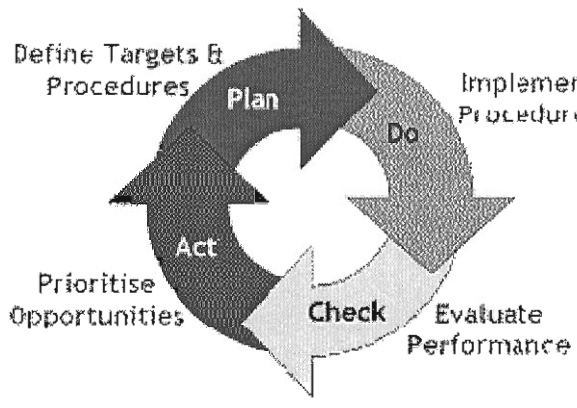
เสนอการวัดความคิดเห็นหรือทศนคติที่นิยมและรู้จักกันแพร่หลาย มี 4 วิธี คือ

1. วิธีของเทอร์สตัน (Thurston' Method) เป็นวิธีที่สร้างมาตราวัดเป็นปริมาณ แล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทศนคติไปในทางเดียวกัน และเป็นเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal Appearing Intervals)
2. วิธีกัตต์แมน (Guttman Scale) เป็นวิธีวัดทศนคติหรือความคิดในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับข้อความทศนคติต่ำถึงสูงได้ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้ จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และสามารถแสดงถึงการสะสมของข้อแสดงความคิดเห็น
3. วิธีจำแนกแบบ S-D Scale (Semantic Differential Scale) เป็นวิธีวัดทศนคติ หรือความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้าม
4. วิธีแบบลิเคิท (Likert's Method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีการสร้างมาตราวัดที่ง่ายและประหยัดเวลา ตั้งชื่อว่า มาตราวัดรวม ออกแบบโดยการสร้างข้อความขึ้นจำนวนไม่น้อยกว่า 20 ข้อความ ที่ผู้ตอบสามารถแสดงทศนคติในทางที่ชอบ หรือ ไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจกำหนดคำตอบให้เลือก 3, 5 หรือ 7 คำตอบก็ได้ ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่า จะเป็นปฏิฐาน (Positive) หรือปฏิเสธ (Negative)

การศึกษาในครั้งนี้ ใช้มาตราวัดความคิดเห็น โดยจัดอันดับความชอบ หรือไม่ชอบ ซึ่งอาจกำหนดคำตอบให้เลือก 4 คำตอบ ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด

การบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA

การทำงานตามวงจร PDCA เป็นกิจกรรมพื้นฐานการพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพของการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ วางแผน (Plan) ปฏิบัติ (Do) ตรวจสอบ (Check) ปรับปรุง (Act) การดำเนินกิจกรรม PDCA อย่างเป็นระบบให้ครบวงจรอย่างต่อเนื่อง หมุนเวียนไปเรื่อย ๆ ย่อมส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเพิ่มขึ้น วงจร PDCA นี้ได้พัฒนาโดย ดร.จิ๋วอาร์ท ต่อมา ดร.เดมมิ่ง ได้นำมาเผยแพร่จนเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ขั้นตอนแต่ละขั้นตอนของวงจร PDCA มีรายละเอียดดังนี้ (วรภัทร์ ภูเจริญ, 2544, หน้า 36, 45)

ภาพที่ 2 ขั้นตอนของวงจร PDCA

1. การวางแผน (Plan)

การวางแผน หมายความว่ารวมถึงการกำหนดเป้าหมาย/ วัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน วิธีการและขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายในการวางแผนจะต้องทำความเข้าใจกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เป้าหมายที่กำหนดต้องเป็นตามนโยบาย วิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กรเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั่วทั้งองค์กร วางแผนในบางด้านอาจจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานของวิธีการทำงานหรือเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ ไปพร้อมกันด้วย ข้อกำหนดที่เป็นมาตรฐานนี้จะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพราะใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้ระบุไว้ในแผนหรือไม่

2. การปฏิบัติตามแผน (Do)

การปฏิบัติตามแผน หมายถึง การปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งก่อนที่จะปฏิบัติงานใด ๆ จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลและเงื่อนไขต่าง ๆ ของสภาพงานที่เกี่ยวข้องเสียก่อนในกรณีที่เป็นงานประจำที่เคยปฏิบัติหรือเป็นงานเล็กรอาจใช้วิธีการเรียนรู้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

ถ้าเป็นงานใหม่หรืองานใหญ่ที่ต้องใช้บุคลากรจำนวนมากอาจต้องจัดให้มีการฝึกอบรมก่อนที่จะปฏิบัติจริง การปฏิบัติจะต้องดำเนินการไปตามแผน วิธีการและขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้และจะต้องเก็บรวบรวมบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานไว้ด้วยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป

3. การตรวจสอบหรือการประเมิน (Check)

การตรวจสอบหรือการประเมินกิจกรรมที่เกิดขึ้นเพื่อประเมินผลว่ามีการปฏิบัติงานตามแผนหรือไม่ มีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติหรือไม่ ขั้นตอนนี้มีความสำคัญเนื่องจากการดำเนินงานใด ๆ มักจะเกิดปัญหาแทรกซ้อนที่ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนอยู่เสมอ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพและคุณภาพของการทำงาน การติดตาม การตรวจสอบและการประเมินปัญหาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำควบคู่ไปกับการดำเนินงานเพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพของการดำเนินงานต่อไปในการตรวจสอบและการประเมินการปฏิบัติงานจะต้องตรวจสอบด้วยว่าการปฏิบัติงานนั้นเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของงาน

4. การปรับปรุงแก้ไขการทำงาน (Act)

การปรับปรุงแก้ไขการทำงานเป็นกิจกรรมที่มีขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากได้ทำการตรวจสอบแล้ว การปรับปรุงอาจเป็นการแก้ไขอย่างเร่งด่วนเฉพาะด้านหรือการค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำรอยเดิม การปรับปรุงอาจนำไปสู่การกำหนดมาตรฐานของวิธีการทำงานที่ต่างจากเดิมเมื่อมีการดำเนินงานตามวงจร PDCA ในรอบใหม่ข้อมูลที่ได้จากการปรับปรุงจะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์และมีคุณภาพเพิ่มขึ้นได้ด้วย

สรุปได้ว่า การบริหารในระดับต่าง ๆ ทุกระดับตั้งแต่เล็กที่สุด คือการปฏิบัติงานประจำวันของบุคคลคนหนึ่งจนถึงโครงการในระดับใหญ่ที่ต้องใช้กำลังคนและเงินงบประมาณจำนวนมากย่อมมีกิจกรรม PDCA เกิดขึ้นเสมอ โดยมีการดำเนินกิจกรรมที่ครบวงจรบ้าง ไม่ครบวงจรบ้าง แตกต่างกันตามลักษณะงานและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในแต่ละองค์กรจะมีวงจร PDCA อยู่หลาย ๆ วง วงใหญ่สุด คือ วงที่มีวิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรเป็นแผนงาน (P) แผนงานวงใหญ่นี้อาจครอบคลุมระยะเวลาต่อเนื่องกันหลายปีจึงจะบรรลุผล การจะผลักดันให้วิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปรากฏเป็นจริงได้จะต้องปฏิบัติ (P) โดยนำแผนยุทธศาสตร์มากำหนดเป็นแผนการปฏิบัติงานประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์กร แผนการปฏิบัติงานประจำปีจะก่อให้เกิดวงจร PDCA ของหน่วยงานขึ้นใหม่ หากหน่วยงานมีขนาดใหญ่ มีบุคลากรที่เกี่ยวข้องจำนวนมากก็จะต้องแบ่งกระจายความรับผิดชอบไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้เกิดวงจร PDCA เพิ่มขึ้นอีกหลาย ๆ วง โดยมีความเชื่อมโยงและซ้อนกันอยู่ การปฏิบัติงานของหน่วยงาน

ทั้งหมดจะรวมกันเป็นการปฏิบัติ (D) ขององค์กรนั้น ซึ่งองค์กรจะต้องทำการติดตามตรวจสอบ (C) และแก้ไขปรับปรุงจุดที่เป็นปัญหาหรืออาจต้องปรับเปลี่ยนใหม่ในแต่ละปี (A) เพื่อให้วิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวนั้นปรากฏเป็นจริงทำให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์รวมขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ

จากความหมายที่กล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยกำหนดกรอบการวิจัย โดยนำหลักการดำเนินงานตามวงจร PDCA ของ Dr. William Edwards Deming มาใช้เป็นหลักในการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ความรู้ทั่วไปและประเภทของยาเสพติด

ความหมายของยาเสพติด

ยา หรือสารเสพติดให้โทษ ตามกฎหมาย หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าไปสู่ร่างกายไม่ว่าจะได้โดยรับประทาน ดม สูบ ฉีดหรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดของการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยาที่มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรง ทำให้สุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลงกับให้ความรวมถึงพืชหรือส่วนที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษหรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษ ทั้งนี้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ ความหมายของยาหรือสารเสพติดทางการแพทย์ หมายถึง ยาหรือสารเคมีชนิดใด ๆ ที่เสพเข้าไปสู่ร่างกายซ้ำ ๆ กันไม่ว่าด้วยวิธีใดก็ตาม เช่น กิน ฉีด สูบ ดม แล้วไปมีผลต่อทั้งร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดผลเสียต่อทั้งร่างกายและจิตใจเป็นเหตุให้เกิดการติด โดยผู้เสพต้องการเสพปริมาณยาหรือสารเสพติดมากขึ้นเรื่อย ๆ และเมื่อมีการหยุดการใช้ยา หรือหยุดสารเสพติดทันทีจะทำให้เกิดการถอนยา (Withdrawal Symptom)

ประเภทของสารเสพติด

ในปัจจุบันสารเสพติดมีมากมายกว่าร้อยชนิด สามารถจัดแบ่งสารเสพติดเป็นประเภทต่าง ๆ ได้หลาย ๆ วิธีได้แก่

วิธีการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง

สารเสพติดมีคุณสมบัติสำคัญ คือ สามารถออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลางสามารถแบ่งสารเสพติดออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. ประเภทกดประสาท เช่น ยาเสพติดกลุ่มฝิ่นและอนุพันธ์ของฝิ่น ยาระงับประสาท และยานอนหลับ (เซคบาร์บิทัล, อะโมบาร์บิทัล ฯลฯ) ยากล่อมประสาท (กลุ่มเบนโซไดอะซีปีน)

สารระเหย (ทินเนอร์, น้ำมันเบนซิน ฯลฯ) เครื่องดื่มมีนเมา (แอลกอฮอล์)

2. ประเภทกระตุ้นประสาท เช่น แอมเฟตามีน กระท่อม โคคาอิน นูห์รี กาแฟ
3. ประเภทหลอนประสาท เช่น แอลเอสดี ดีเอ็มที เห็ดขี้ควาย
4. ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน อาจกดกระตุ้นหรือหลอนประสาทผสมรวมกัน เช่น กัญชา แบ่งตามแหล่งที่มา

1. ประเภทที่ได้จากธรรมชาติ เช่น ฝิ่น กระท่อม กัญชา
2. ประเภทที่ได้จากการสังเคราะห์ เช่น เฮโรอีน เซกโคบาร์บิทัล แอมเฟตามีน แบ่งตามองค์การอนามัยโลก

เนื่องจากปัญหาสารเสพติดมีการกระจายไปทั่วโลก แต่ละประเทศมีปัญหาสารเสพติดที่แตกต่างกันทางองค์การอนามัยโลก ได้จัดแบ่งสารเสพติดออกเป็น 9 ประเภท คือ

1. ประเภทฝิ่นหรือมอร์ฟีน รวมทั้งยาที่คล้ายมอร์ฟีน เช่น เฮโรอีน เพคธีดิน
2. ประเภทบาร์บิทูเรต รวมทั้งยาที่มีฤทธิ์ทำนองเดียวกัน เช่น เซกโคบาร์บิทัล อะโมบาร์บิทัล เมโพรบาเมต ไดอะซีนแพม คลอไดอะซิพอกไซด์
3. ประเภทแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ วิสกี้
4. ประเภทแอมเฟตามีน เช่น เมทแอมเฟตามีน เดกซ์แอมเฟตามีน
5. ประเภทโคคาอิน เช่น โบโคคา
6. ประเภทกัญชา
7. ประเภท KHAT เช่น ใบกระท่อม
8. ประเภทหลอนประสาท เช่น แอลเอสดี ดีเอ็มที ลำโพง เห็ดเมาบางชนิด
9. ประเภทอื่น ๆ เป็นพวกที่ไม่สามารถเข้าประเภทใดได้ เช่น ทินเนอร์ เบนซิน น้ำยาทาเล็บ ยาแก้ปวด นูห์รี

แบ่งตามกฎหมาย แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. ประเภทถูกกฎหมาย เช่น ยาแก้ไอ น้ำค้ำ นูห์รี เหล้า กาแฟ ฯลฯ
2. ประเภทผิดกฎหมาย เช่น มอร์ฟีน ฝิ่น เฮโรอีน เซกโคบาร์บิทัล แอมเฟตามีน กระท่อม กัญชา ฯลฯ

ในส่วนที่ผิดกฎหมาย แบ่งออกได้เป็น 5 ประเภทตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2539 คือ

ประเภทที่ 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง ได้แก่ เฮโรอีน ยาบ้า (ยาม้ากลุ่มแอมเฟตามีน และอื่น ๆ)

ประเภทที่ 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป ได้แก่ ผิ่น มอร์ฟีน โคเคอิน เฟนตามิล เมธาโดน เพตริดีน ฯลฯ

ประเภทที่ 3 ยาเสพติดให้โทษชนิดเป็นตำรับยาที่มียาเสพติดประเภทที่ 2 ผสมอยู่ ได้แก่ ยาแก้ไอ (มีโคคาอินผสม) ยาแก้ท้องเสีย (มีฝิ่นผสม) เป็นต้น

ประเภทที่ 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 และ 2 ได้แก่ อะเซติกแอนไฮไดรด์อะเซติลคลอไรด์

ประเภทที่ 5 ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าข่ายอยู่ในประเภทที่ 1-4 ได้แก่ กัญชา กระช่อม เห็ดขี้ควาย เป็นต้น ฯลฯ

ชนิดของยาเสพติด ที่แพร่ระบาดในปัจจุบันมีอยู่ 2 ชนิด คือ

1. ยาเสพติดให้โทษอันเกิดจากธรรมชาติ ได้แก่ ผิ่น กัญชา กระช่อมและเห็ดขี้ควาย
2. ยาเสพติดให้โทษ อันเกิดจากการสังเคราะห์ ทำปฏิกิริยากับทางเคมีเกิดเป็นยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ประเภทกดประสาท กระตุ้นประสาทและออกฤทธิ์ผสมผสานหลาย ๆ อย่าง

สาเหตุของปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา

จากการศึกษาผลงานการวิจัยถึงสาเหตุของปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาหลายเรื่อง ได้แก่ การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเรื่อง โครงสร้างทางสังคมของโรงเรียนกับการแพร่ระบาดของยาบ้า: ศึกษากรณีโรงเรียนมัธยมศึกษา (2542) ผลการศึกษาวิจัยเรื่องสภาพปัจจุบันและปัญหาการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับโรงเรียนในการดำเนินงานตามนโยบายโครงการโรงเรียนสีขาว เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การพนัน สื่อบริการและ การทะเลาะวิวาท (2542) ผลการวิจัยเรื่องการดำเนินการและปัญหาอุปสรรคในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาบ้าใน โรงเรียนมัธยมศึกษา (2540) ตลอดจนผลการศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้ยาบ้าของนักศึกษา: กรณีศึกษาวิทยาลัยเกษตรกรรมและวิทยาลัยเทคนิคในภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา (2539) รวมถึงการศึกษาวิจัยในหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในสถานศึกษาและในสังคมไทยปัจจุบัน พบข้อมูลที่สำคัญดังนี้ (กรมสามัญศึกษา, 2540, หน้า 3-5)

1. โครงสร้างทางสังคม ซึ่งในที่นี้หมายถึง การจัดระเบียบทางสังคมของสถานศึกษามีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับครู เป็นระบบความสัมพันธ์แนวตั้ง เป็นแบบสั่งการ ผู้สอนทำงานเฉพาะหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพิกเฉยต่อปัญหายาเสพติด ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักเรียนเป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจโดยปราศจากการตรวจสอบ การควบคุมทางสังคมที่ผู้สอนมีต่อนักเรียนส่วนใหญ่เป็นการควบคุมบังคับ

จากภายนอก ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับอาจารย์เป็นความสัมพันธ์แนวราบ ระหว่างอาจารย์ในหมวดวิชาเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนมี 5 ลักษณะคือ

- 1) แบบยอมรับรู้ที่ฝ่าฝืนระเบียบของโรงเรียนได้
- 2) แบบยอมรับกันได้กลุ่มเด็กเรียน
- 3) แบบยอมรับกันในกลุ่มนักเรียนเกร
- 4) แบบยอมรับและเกรงกลัวกันแบบกลุ่มมาเฟีย
- 5) แบบเอื้ออาทรกันในกลุ่ม

ในขณะที่นักเรียนถูกระงับจากการจัดระเบียบทางสังคมและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียน มีการทำทนายระเบียบ ยอมรับการฝ่าฝืนระเบียบ มีการต่อรอง หลบไปมั่วสุมตามห้องน้ำและมุมปลอดภัย ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเช่นนี้ มีผลต่อระยะห่างทางสังคมระหว่างผู้สอนกับนักเรียน การขาดความรักและความเอื้ออาทรต่อนักเรียน ขาดการควบคุมจากภายใน การควบคุมบังคับจากภายนอก ไม่ได้ผล มีผลต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในโรงเรียน

1.1 เงื่อนไขที่มีผลต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาคือ

1.1.1 บริบทภายนอกสถานศึกษา ได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อนและสภาพแวดล้อมรอบ ๆ สถานศึกษาที่มีแหล่งยาเสพติด ซื่อหาขายยาได้ง่าย ผู้ซื้อรวมกันซื้อในราคาที่พอซื้อได้ ผู้ขายมีกำไรค่อนข้างมากในการจำหน่าย มีผลต่อการเพิ่มของผู้ค้ายาเสพติด รวมทั้งความไม่ลงรอยกับบรรทัดฐานในโรงเรียนกับบรรทัดฐานนอกโรงเรียน

1.1.2 บริบทภายในสถานศึกษา ได้แก่ สถานศึกษามีขนาดใหญ่ โครงสร้างซับซ้อนยากเกินกว่าที่จะควบคุม ผู้เรียนมีเจตคติที่ติดต่อยาเสพติด การจัดการของโรงเรียนที่ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นต้องเดินเรียนตลอดทั้งวันจัดแผนการเรียนไม่เหมาะสม มีคาบว่างติดกันหลายคาบ จัดห้องน้ำไว้นอกอาคารเรียน ห่างจากการควบคุม ห้องน้ำทึบและมีทางเข้าออกหลายทาง อาคารเรียนและรั้วโรงเรียนมีลักษณะที่ไม่เหมาะสม นำยาเสพติดที่ผู้ขายมีกำไรดีเข้าสู่โรงเรียนได้ง่าย ขายง่าย ไม่มีคนคุม การควบคุมไม่ได้ผล โรงเรียนเอาผิดไม่ได้เหล่านี้ล้วนเป็นเงื่อนไขที่มีผลต่อการเข้าไปติดยาเสพติดและการแพร่ระบาดในสถานศึกษา

1.2 เครื่องมือการแพร่ระบาดของยาเสพติด พบว่า การเข้าไปติดยาเสพติดของนักเรียนจะดำรงอยู่ได้ไม่เพียงแต่ผู้เรียนจะต้องมีกลไกในการหาเงินมาซื้อยาเสพติดมาใช้อย่างสม่ำเสมอเท่านั้น การสรรหาเครือข่ายในการจัดหายาเสพติดมาใช้จากแหล่งยาเสพติดในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาก็มีความสำคัญต่อการดำรงอยู่และการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษา สำหรับแบบแผนของเครือข่ายการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่พบมี 5 แบบแผน คือ

1.2.1 ผู้เรียนที่เป็นผู้ขายรับจากผู้จำหน่ายรายใหญ่โดยตรงและนำมาจำหน่ายในสถานศึกษา

1.2.2 ผู้เรียนที่เป็นผู้ขายรับมาจากผู้จำหน่ายรายย่อย

1.2.3 ผู้จำหน่ายรายย่อย นำมาส่งให้กับผู้เรียนที่เป็นผู้ขายที่รวัดด้านหลังสถานศึกษา

1.2.4 ผู้เรียนที่เป็นผู้ขายรายย่อยและมาเรียนเป็นครั้งคราว นำมาขายในสถานศึกษา

1.2.5 คนนอกที่เป็นผู้จำหน่ายรายย่อยเข้ามาขายเองถึงในสถานศึกษาจากนั้นผู้ซื้อจะนำยาเสพติดไปใช้ร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม 1-3 คน

1.3 การมีส่วนร่วมค่อนข้างน้อย ระหว่างบุคลากรทุกฝ่ายในสถานศึกษาด้วยกันและระหว่างบุคลากรในสถานศึกษากับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้นำชุมชน ผู้ปกครองและประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พบว่า มีตำรวจจำนวนไม่มากนัก รวมทั้งผู้นำชุมชนร่วมดำเนินงานกับสถานศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่าครู-อาจารย์ ส่วนใหญ่ บุคลากรนอกห้องภาครัฐภาคธุรกิจ ชุมชน ผู้ปกครองและประชาชน มีส่วนร่วมค่อนข้างน้อยในกระบวนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

1.3.1 การรับรู้ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ

1.3.2 การร่วมคิด ร่วมวางแผน

1.3.3 การร่วมปฏิบัติ

1.3.4 การร่วมกำกับ ติดตาม ประเมิน

1.4 สถานศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีแนวทางในการประสานงานและดำเนินงานร่วมกับองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการร่วมประชุม วางแผน ดำเนินงาน กำกับ ติดตาม ต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือ ควบคุมแหล่งมั่วสุมในบริเวณใกล้เคียงและรอบ ๆ สถานศึกษาช่วยปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมาย จัดสายตรวจตราในบริเวณสถานศึกษาเป็นประจำ โดยเปลี่ยนแปลงเวลาตามความเหมาะสม ช่วยสอดส่องรายงานปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียน เป็นวิทยากรอบรมนักเรียนให้ความรู้ด้านกฎหมายความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและเรื่องอื่น ๆ อำนวยความสะดวกด้านการจราจร เป็นที่ปรึกษา เป็นที่พึ่งของสถานศึกษา ในกรณีเกิดปัญหาเร่งด่วนและเป็นสื่อกลางระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

สรุป จากผลการศึกษาวิจัยข้างต้นและจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลายเรื่องทั้งงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยในต่างประเทศจะพบว่า ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาไม่เพียงแต่จะมีผลมาจากปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญคือ ประการแรก ปัจจัยเสี่ยงด้านตัวบุคคล หมายถึง คุณสมบัติส่วนบุคคล เช่น ค่อด้านสังคม มีเจตคติที่ดีต่อการสูบบุหรี่ เสพสุรา ใช้สารเสพติด ประการที่สอง ปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง เงื่อนไขที่เป็นปัจจัยเสี่ยงด้านการเกี่ยวข้องกับสารเสพติด เช่น กลุ่มเพื่อน ครอบครัว ชุมชน สังคม เท่านั้น ในขณะที่เดียวกันเงื่อนไขบางประการที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ได้แก่ เงื่อนไขภายในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับความไม่เหมาะสมของอาคารสถานที่ ห้องน้ำห้องส้วมนักเรียน ห้องเรียน มุมอับ คาดฟ้า ใต้ถุนอาคารเรียน รั้ว เงื่อนไขด้านความสัมพันธ์

ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและเจ้าหน้าที่ภายนอกสถานศึกษา ได้แก่ โรงเรียนมีชุมชนแออัดเรียงรายรอบโรงเรียน ผู้ปกครองเกี่ยวข้องกับสารเสพติด สภาพแวดล้อมรอบโรงเรียนและบริเวณใกล้เคียงเอื้อต่อการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เจ้าหน้าที่เหล่านี้ล้วนแต่มีผลต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาด้วยเช่นกัน ในขณะที่สถานศึกษาส่วนใหญ่ต่างจัดกิจกรรมอย่างหลากหลาย เพื่อป้องกันแก้ไขและลดปัญหาดังกล่าวค่อนข้างมาก แต่แนวโน้มของปัญหาลับเพิ่มขึ้นในทิศทางตรงกันข้าม

นโยบาย มาตรการและแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของ กรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2540

เพื่อให้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา กรมสามัญศึกษา บังเกิดผลและเป็นไปตามนโยบายกรมสามัญศึกษา จึงได้กำหนดแนวปฏิบัติในการดำเนินงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2541)

1. ให้สถานศึกษาทุกแห่งรายงานจำนวนนักเรียนที่ติดยาเสพติด ให้กรมสามัญศึกษา ทราบเป็นประจำทุกเดือน
2. ให้สถานศึกษาทุกแห่งรายงานวิธีการแก้ไขปัญหานักเรียนที่ติดยาเสพติดอยู่แล้ว ภายในสถานศึกษา ให้กรมสามัญศึกษาทราบ
3. ให้สถานศึกษาดำเนินการให้นักเรียนตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติด ว่ามีผลกระทบต่อชีวิตทรัพย์สิน ครอบครัว และสังคมส่วนรวม โดยให้สอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอนใน ทุกรายวิชา การจัดนิทรรศการ การเผยแพร่ความรู้จากวิทยุทัศน์ เอกสารที่เกี่ยวข้อง เชิญวิทยากรมาให้ความรู้
4. ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเอาใจใส่ ควบคุม ดูแล การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อย่างจริงจัง โดยให้ถือว่าเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการและกรมสามัญศึกษา ต้องดำเนินการให้เกิดผลโดยเร็วที่สุด หากพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาดังกล่าวไม่สนองนโยบายของ ทางราชการ ซึ่งจะได้พิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมต่อไป
5. ให้ครู-อาจารย์ทุกคนถือเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติในการเอาใจใส่ดูแล แนะนำนักเรียน เพื่อป้องกันมิให้นักเรียนติดยาเสพติด
6. เมื่อสถานศึกษาพบว่านักเรียนติดยาเสพติดให้สถานศึกษาดำเนินการ ดังนี้
 - 6.1 ดำเนินการแก้ไขปัญหานักเรียนติดยาเสพติด โดยใช้หลักจิตวิทยา ไม่ใช่วิธีการ ลงโทษที่รุนแรงหรือไล่ออกจากสถานศึกษา หากนักเรียนขอย้ายสถานศึกษาเนื่องจากถูกข่มขู่จาก ผู้จำหน่ายยาเสพติดก็ให้ความสะดวกในการย้ายสถานศึกษาด้วย

6.2 ให้ครู-อาจารย์สอบถามปัญหา สาเหตุและรายละเอียดเกี่ยวกับการติดยาเสพติด เพื่อดำเนินการแก้ไขให้ได้ผล

6.3 ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียน เพื่อแก้ปัญหานักเรียนที่ติดยาเสพติด

6.4 สถานศึกษาต้องอำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียนที่ติดยาเสพติด โดยอนุญาตให้หยุดพักการเรียน เพื่อเข้ารับการรักษาได้

6.5 ติดตามนักเรียนที่เคยติดยาเสพติดและเลิกยาเสพติดได้แล้วเป็นระยะ ๆ เพื่อไม่ให้กลับมาติดยาเสพติดอีก

7. ถ้าปรากฏว่าครู-อาจารย์คนใดเป็นผู้ผลิต ผู้จำหน่ายหรือใช้ขยายหลอดลง ชูเข็ม หรือ ยุงส่งเสริมให้นักเรียนหรือผู้อื่นเสพยาเสพติด กรมสามัญศึกษาจะดำเนินการลงโทษสถานหนัก และตามกฎหมาย

8. ให้สถานศึกษาทุกแห่งรายงานผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ทราบทุกเดือน

9. ให้สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดทุกจังหวัดถือเป็นนโยบายเร่งรัดที่ต้องกำชับ ดูแล และควบคุมให้สถานศึกษาปฏิบัติตาม นโยบายของกรมสามัญศึกษาในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตามมาตรการดังกล่าวอย่างจริงจังและให้ได้ผลเร็วที่สุด

10. ให้สถานศึกษาแจ้งกระแสดการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานศึกษาให้กองกำกับการสวัสดิการเด็กและเยาวชน หรือหน่วยงานตำรวจในท้องที่ที่สะดวก เพื่อประสานความร่วมมือในการแก้ปัญหายาเสพติด

11. ให้สถานศึกษาทุกแห่งแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา

12. ประชุมครู-อาจารย์และผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อเร่งรัดการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดให้ได้อย่างต่อเนื่อง

13. สร้างเครือข่ายในการร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ได้ผลอย่างจริงจัง

14. สร้างบรรยากาศทั้งด้านวิชาการ ด้านศักยภาพและสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนมีจิตใจที่สะอาด บริสุทธิ์ ไม่หันไปหาสิ่งเสพติด

โดยสรุป แนวปฏิบัติในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา คือ ให้โรงเรียนดำเนินการสำรวจนักเรียนที่ติดยาเสพติดและหาวิธีการแก้ไขแล้วรายงานให้กรมสามัญศึกษาทราบทุก ๆ เดือนให้สถานศึกษาตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติด ผู้บริหารและครู-อาจารย์ทุกคนจะต้องเอาใจใส่ดูแลป้องกันและแก้ไขอย่างจริงจัง หากมีนักเรียนติดยาเสพติดให้หาสาเหตุแก้ไข บำบัดรักษา และร่วมมือกับผู้ปกครอง หากครู-อาจารย์คนใดเกี่ยวข้องกับการผลิต

เจ้าหน้าที่อาสาสมัครให้ลงโทษสถานหนักให้สามัญศึกษาจังหวัดกำกับดูแลการดำเนินการให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา มีการสร้างเครือข่ายการป้องกันแก้ไขและสร้างบรรยากาศด้านวิชาการ ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้นในโรงเรียน เพื่อไม่ให้นักเรียนหันไปพึ่งยาเสพติด

แนวคิดในการดำเนินงานป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

การศึกษาและติดตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถานศึกษาบ่งชี้ให้เห็นว่า (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2542, หน้า 47) สภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะยาบ้าที่แพร่ระบาดเข้าไปในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา รัฐบาลมีนโยบายการเร่งรัดการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมาโดยตลอด สำหรับการดำเนินงานในสถานศึกษานั้นรัฐบาลได้ให้ความสำคัญของการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยมอบหมายให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา มุ่งที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. นักเรียนที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติดจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันยาเสพติดเป็นอย่างดีและมีเจตคติที่ต่อต้านยาเสพติด
2. นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการใช้สารเสพติดมาแล้วจะหยุดพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดจะได้รับการแนะนำและช่วยเหลือในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้อยู่ในบรรทัดฐานที่เหมาะสม
3. นักเรียนที่ติดสารเสพติดจะได้รับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและจิตใจให้สมบูรณ์ เข้มแข็งและกลับมาศึกษาเล่าเรียนดังเดิม
4. นักเรียนและนักศึกษาที่มีส่วนในขบวนการค้ายาเสพติดในโรงเรียนจะได้รับการลงโทษตามกฎหมายหากไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานจึงได้กำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาไว้ 4 ข้อใหญ่ ดังนี้

1. กลยุทธ์ในการดำเนินงานป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาจำเป็นต้องดำเนินการด้วยวิธีการเหมาะสมสำหรับกลุ่มเป้าหมาย โดยระดมทรัพยากรทางการศึกษาและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 ให้มีการจำแนกกลุ่มเป้าหมายที่จะดำเนินการ โดยการจำแนกนักเรียนออกตามลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มหลัก ดังนี้

1.1.1 กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยใช้ยาเสพติด

1.1.2 กลุ่มนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการใช้เหล้า บุหรี่ หรือเริ่มทดลองใช้ยาเสพติดบางชนิดและพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ แต่ยังไม่ติดยาเสพติด

1.1.3 กลุ่มนักเรียนที่ติดยาเสพติด

1.1.4 กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมในการค้ายาเสพติด

การจำแนกกลุ่มเป้าหมายตามลักษณะของพฤติกรรมเสี่ยงเช่นนี้ จะทำให้สามารถกำหนดมาตรการที่จะดำเนินการกับแต่ละกลุ่มได้อย่างชัดเจน

1.2 ผสมผสานมาตรการที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยใช้มาตรการทั้ง 3 มาตรการ คือ

1.2.1 การป้องกันยาเสพติด โดยดำเนินการทั้งการให้การศึกษาการแทรกของพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด การแนะแนวหรือการให้คำปรึกษาและการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

1.2.2 การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ

1.2.3 ระดมทรัพยากรของโรงเรียนและชุมชนให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา จำเป็นต้องให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม โดยการระดมทรัพยากรบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาทุกคน อันได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้บริหารสมาคมครูและ ผู้ปกครอง หน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ สารวัตรนักเรียน แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและหน่วยงานภาคเอกชนในแต่ละท้องถิ่น

1.2.4 การให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน เนื่องจากยาเสพติดในสถานศึกษาเป็นเรื่องที่เป็นส่วนหนึ่งของปัญหาและได้รับผลกระทบโดยตรง ดังนั้นการให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมรับรู้และมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาก็เกิดขึ้นจะเป็นแนวทางให้เกิดการยอมรับและยึดถือปฏิบัติตาม โดยคุณครูอีกทั้งเป็นแนวร่วมในการดำเนินงาน ง่ายต่อการขยายผล ไปสู่นักเรียนทุกคน กิจกรรมที่นักเรียนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานได้แก่ การจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันยาเสพติดต่าง ๆ การจัดกิจกรรมเพื่อนเพื่อเพื่อน การจัดกิจกรรมชมรมต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียน โดยกิจกรรมเหล่านี้ควรมีครู-อาจารย์เป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำแก่นักเรียนด้วย

การที่นักเรียนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมอันเป็นประโยชน์เช่นนี้ เป็นการพัฒนาบุคลิกภาพความเป็นผู้นำและทักษะทางสังคมให้นักเรียนเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และ

เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้แก่แก่นักเรียนที่มีส่วนร่วมอีกด้วย

2. การดำเนินงานกับกลุ่มเป้าหมายนักเรียน

หลักการในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม มีภารกิจดำเนินงานในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

2.1 กลุ่มนักเรียนที่ไม่เคยใช้ยาเสพติด การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดแก่แก่นักเรียนที่ไม่มีประสบการณ์ในการใช้ยาเสพติดเป็นการดำเนินการสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในระยะยาว โดยมีมาตรการในการดำเนินงานแก่นักเรียน ดังนี้

2.1.1 มาตรการทางการศึกษา ในการให้การศึกษาเพื่อการป้องกันยาเสพติด มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้ปรับเปลี่ยนเจตคติและการปฏิบัติตนของนักเรียนเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีลักษณะของการดำเนินงาน 3 ลักษณะ คือ

2.1.1.1 การกำหนดเนื้อหาความรู้เรื่องการป้องกันยาเสพติดในหลักสูตรเพื่อให้มีการเรียนการสอนในทุกระดับชั้น ที่กำหนดหลักสูตรไว้ในระดับประถมศึกษาจะมีเนื้อหาดังกล่าวอยู่ในวิชาเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ส่วนในระดับมัธยมศึกษาจะมีเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในวิชาสุขศึกษาและพลานามัย

2.1.1.2 การผนวกเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดเข้าในวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยไม่มีหลักสูตรกำหนดไว้ แต่เป็นการที่ครู-อาจารย์ผนวกเนื้อหาความรู้ที่เหมาะสมเข้าไปในวิชาที่ตนสอน หรือมอบหมายนักเรียนค้นคว้า เขียนรายงานหรือเรียงความในวิชาภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2.1.1.3 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อประโยชน์ในการป้องกันยาเสพติด กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติดที่เสริมหลักสูตร ได้แก่ การจัดตั้งชมรมต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียน การจัดค่ายฝึกทักษะชีวิต กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมกลุ่มเพื่อนกิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการป้องกันยาเสพติดที่ได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินการในสถานศึกษา

2.1.2 มาตรการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ มาตรการในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์มุ่งรณรงค์ให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการป้องกันยาเสพติดแก่นักเรียน เพื่อสร้างความตระหนักต่อปัญหายาเสพติดและรู้จักการปฏิบัติตนในการป้องกันปัญหายาเสพติด กิจกรรมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ที่โรงเรียนได้ดำเนินการมีดังนี้

2.1.2.1 การจัดป้ายนิเทศในชั้นเรียน หรือตามบอร์ดต่าง ๆ ในโรงเรียน

2.1.2.2 การจัดนิทรรศการในเวลาและ โอกาสที่สำคัญ เช่น วันต่อต้านยาเสพติด

2.1.2.3 การจัดเสียงตามสายในโรงเรียน

2.1.2.4 กิจกรรมหน้าเสาธง

2.1.2.5 การจัดทำโปสเตอร์ และแผ่นพับ เพื่อเผยแพร่ในสถานศึกษา

2.1.2.6 การจัดบรรยาย และการจัดอภิปรายโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ

2.1.2.7 ภั้รจัดการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียน

2.1.2.8 กิจกรรมในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ดังกล่าวนี้ นักเรียนสามารถมีส่วนร่วมดำเนินการได้ โดยมีครู-อาจารย์เป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำและการส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ดำเนินการ

2.1.3 มาตรการทางเลือก มาตรการทางเลือกเป็นมาตรการที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งทางร่างกาย อารมณ์และสังคม โดยมีการดำเนินกิจกรรมทางเลือกด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1.3.1 ด้านสุขภาพอนามัย ได้แก่ การส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เช่น การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การจัดแข่งขันระหว่างโรงเรียน การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาตามโครงการลานกีฬา เพื่อป้องกันยาเสพติด และการนันทนาการอื่น ๆ

2.1.3.2 ด้านจริยธรรม ได้แก่ การมีส่วนร่วมกิจกรรมทางศาสนา ในโอกาสวันสำคัญทางศาสนา การอบรมศิลปวัฒนธรรม การฝึกนั่งสมาธิ และการส่งเสริมประเพณีไทย

2.1.3.3 ด้านสังคม เช่น การรวมตัวกันจัดตั้งเป็นชมรมต่าง ๆ ในโรงเรียน เช่น ชมรมคณิตศาสตร์ ชมรมห้องสมุด ชมรมภาษาอังกฤษและชมรมต่อต้านยาเสพติด-เฮดส์ การร่วมกิจกรรมอาสาสมัครบำเพ็ญประโยชน์ในโรงเรียน กิจกรรมลูกเสือ-เนตรนารี กิจกรรมค่ายเยาวชน เป็นต้น

2.1.3.4 ด้านการฝึกอาชีพ ได้แก่ กิจกรรมสหกรณ์ กิจกรรมบริษัท จำกัดในโรงเรียนและกิจกรรมโครงการส่งเสริมการเกษตรในโรงเรียน เป็นต้น

2.1.4 การฝึกทักษะชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2542, หน้า 50) การฝึกทักษะชีวิตมีวัตถุประสงค์ในการสร้างคุณลักษณะหรือความสามารถในเชิงสังคมจิตวิทยาให้กับนักเรียนเพื่อให้สามารถเผชิญสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทักษะชีวิตจะเป็นความสามารถขั้นพื้นฐานที่ทุกคนจำเป็นต้องใช้ในสังคมที่ได้มาจากการฝึกฝนจนชำนาญนั่นเอง

ทักษะชีวิตที่สำคัญในการดำรงชีวิตให้ปลอดภัยจากยาเสพติด ได้แก่ ทักษะในการคิดวิเคราะห์แบบประเมินสถานการณ์ ทักษะในการประเมินศักยภาพของตนเอง ทักษะในการคิดหาทางเลือกและตัดสินใจ ทักษะในการปฏิเสธต่อรองรักษาประโยชน์ของตน ทักษะในการสื่อสารและทักษะในการควบคุมอารมณ์และความเครียด เป็นต้น

การฝึกทักษะชีวิตจะต้องใช้การสอนแบบมีส่วนร่วม เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน การฝึกจะต้องเน้นการแสดงแบบอย่าง การระดมสมองและการฝึกปฏิบัติโดยอาศัยบทบาทสมมุติ เพื่อให้ นักเรียนมีประสบการณ์โดยสอดแทรกการฝึกทักษะชีวิตเข้าไปในกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ โดยครูผู้สอนวิชานั้น ๆ หรืออาจจะจัดเป็นกิจกรรมแยกต่างหากจากการเรียนการสอน เช่น การจัดค่าย หรือการจัดด้านทักษะ เพื่อให้ครูอาจารย์นำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.5 การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อนในช่วงวัยรุ่น “เพื่อน” นับเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความคิด เจตคติและพฤติกรรมของวัยรุ่นด้วยกัน การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดได้ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นคุณค่าของกลุ่มเพื่อนจึงได้มีการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อนเพื่อประโยชน์ในการป้องกันยาเสพติด โดยมีรากฐานและความเชื่อมั่นในความสำเร็จของกลุ่มเพื่อนว่า มีอิทธิพลสามารถที่จะ โน้มน้าวชักจูงเพื่อนในกลุ่มด้วยการแนะนำให้ความช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มที่มีปัญหาให้ได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมก็สามารถที่จะป้องกันนักเรียนที่มีปัญหา มิให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปในทางที่ไม่ถูกต้อง นอกจากนั้นกลุ่มเพื่อนยังสามารถให้ความช่วยเหลือกันในเรื่องการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมกลุ่มเพื่อนดำเนินนโยบายฝึกอบรมนักเรียนนักศึกษาที่มีบุคลิกเป็นผู้นำให้ไปเป็นแกนนำของกลุ่มเพื่อนและมอบหมายบทบาทให้ปฏิบัติ เช่น บทบาทในการเป็นเพื่อนเรียน เพื่อนสนิท ซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของกลุ่ม โดยมีครู-อาจารย์เป็นที่ปรึกษาในการดำเนินงานของกลุ่มเพื่อนอย่างใกล้ชิด

ผู้นำของกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี สามารถที่จะเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาของสมาชิกในกลุ่มในด้านการเรียน การป้องกันและการแก้ไขปัญหาด้านต่าง ๆ รวมถึงปัญหาการใช้ยาเสพติดด้วย กิจกรรมกลุ่มเพื่อนมีชื่อเรียกหลากหลาย เช่น เพื่อนเพื่อเพื่อน เพื่อนช่วยเพื่อนและเพื่อนเตือนเพื่อน

2.2 กลุ่มนักเรียนที่มีประสบการณ์การใช้ยาเสพติด กลุ่มนักเรียนกลุ่มเสี่ยงนี้ ส่วนมากจะเริ่มใช้ยาเสพติดประเภทยาบ้า กัญชาและสารระเหย โดยจะมีลักษณะและพฤติกรรม กล่าวคือ นักเรียนกลุ่มนี้จะไม่รับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากครู-อาจารย์ ไม่เอาใจใส่การเรียน ผลการเรียนตกต่ำ มีค่านิยมในการใช้ยาเสพติดและการคบเพื่อนที่ผิด มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ เช่น หนีเรียน หลับในชั้นเรียน มั่วสุมกันเพื่อเสพยาเสพติดก่อนเข้าโรงเรียน ช่วงพักเที่ยง หลังจากรโรงเรียนเลิก

นักเรียนกลุ่มนี้มีความจำเป็นรีบด่วนที่โรงเรียนจะต้องเข้าไปดำเนินการ มิฉะนั้นนักเรียนจะใช้ยาเสพติดประเภทที่รุนแรงขึ้น การแก้ไขปัญหให้กับนักเรียนกลุ่มนี้ควรใช้มาตรการ

แทรกแซงเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่เพิ่งเริ่มใช้ยาเสพติด โดยการหยุดพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของนักเรียนและให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน ดังนี้

2.2.1 โรงเรียนจัดบริการให้คำปรึกษาแนะนำโดยอาจารย์แนะแนว และการจัดการเรียนการสอนเสริมพิเศษให้กับนักเรียน

2.2.2 ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่าง ๆ ให้อยู่ในกรอบที่เหมาะสม โดยการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา

2.2.3 สร้างค่านิยมในเรื่องการคบเพื่อนและการไม่ใช้ยาเสพติด

2.2.4 โรงเรียนดำเนินมาตรการป้องปราม โดยเข้มงวดในการตรวจค้นการลักลอบนำยาเสพติดมาใช้และสุ่มตรวจปัสสาวะแก่นักเรียนกลุ่มนี้เป็นครั้งคราว โดยไม่มีการแจ้งล่วงหน้า

2.2.5 จัดทำกลุ่มบำบัดในลักษณะของค่ายนักเรียนในโรงเรียน โดยมีครู-อาจารย์คอยดูแลอย่างใกล้ชิด มีระเบียบที่รัดกุมและในกรณีที่นักเรียนได้รับผลจากกรวยยาเสพติด โรงเรียนแนะนำให้ผู้ปกครองพาไปพบแพทย์เพื่อรักษาอาการที่ปรากฏ

2.2.6 โรงเรียนได้ประสานงานกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญห โดยผู้ปกครองสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการจัดทำกลุ่มบำบัดรักษา นักเรียนที่เริ่มมีปัญห การใช้อายาก็จะช่วยให้การทำกลุ่มบำบัดให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น

2.3 กลุ่มนักเรียนที่ติดยาเสพติด นักเรียนกลุ่มนี้จะใช้ยาเสพติดเป็นประจำจนติดพฤติกรรมโดยทั่วไปจะไม่สามารถเรียนหนังสือต่อไป ทั้งนี้ เนื่องมาจากฤทธิ์ของยาเสพติด โทก หลอกหลวง ลักขโมยทรัพย์สินของเพื่อนนักเรียน ครู-อาจารย์ และ โรงเรียน เพื่อหาเงินมาซื้อยาเสพติด นอกจากนั้นยังมีพฤติกรรมในการหาเงินโดยการขายยาเสพติดไปสู่เพื่อนนักเรียนอื่น ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปสู่เพื่อนนักเรียนอื่น โรงเรียนไม่ควรที่จะดูแลนักเรียนกลุ่มนี้ต่อไป โรงเรียนควรประสานให้ผู้ปกครองส่งนักเรียนกลุ่มนี้เข้ารับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพในสถานบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ ในกรณีที่พ่อแม่ ผู้ปกครองไม่พร้อมที่จะส่งบุตรหลานเข้ารับการบำบัดรักษา โรงเรียนควรดำเนินการส่งนักเรียนเข้าบำบัดรักษาโดยไม่ควรไล่ นักเรียนออกจากโรงเรียนด้วยเหตุผลของการติดยาเสพติด นอกจากนั้น บางโรงเรียนครู-อาจารย์ในโรงเรียนได้จัดทำค่ายบำบัดรักษาขึ้นภายในโรงเรียน เพื่อแก้ปัญหา ยาเสพติดของนักเรียน ดังเช่นกรณีของโรงเรียนสามชุกรัตน โทคาราม อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2542, หน้า 52)

2.4 กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมในการค้ายาเสพติด นักเรียนที่มีพฤติกรรมในการขายยาเสพติดให้แก่เพื่อนนักเรียนด้วยกันในโรงเรียนมี 3 กลุ่มดังนี้

2.4.1 กลุ่มนักเรียนที่เป็นผู้ค้ายาเสพติด โดยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการค้ายาเสพติด ที่อยู่นอกโรงเรียนหรือเป็นผู้ค้ารายย่อย นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มนี้ถือว่าเป็นอาชญากร โรงเรียนควรประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการดำเนินการปราบปรามยาเสพติดและไล่ออกจากโรงเรียน ก่อนที่ปัญหาการแพร่ระบาดของขงยาเสพติดในโรงเรียนจะขยายตัวมากขึ้น

2.4.2 กลุ่มนักเรียนที่ติดยาเสพติดและขายยาเสพติดให้เพื่อนเพราะต้องการเงินเพื่อซื้อยาเสพติดใช้ นักเรียนกลุ่มนี้ถือว่าเป็นอาชญากร โดยสันดาน โรงเรียนจะตัดเตือนและภาคทัณฑ์ สั่งให้ยุติการกระทำความผิดและส่งนักเรียนผู้นั้นเข้ารับการบำบัดรักษาหรือให้ผู้ปกครองดำเนินการพานักเรียนไปบำบัด ถ้านักเรียนยังไม่ยุติการกระทำความผิด โรงเรียนจะไล่นักเรียนผู้นั้นออกและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย เมื่อมีปัญหาเกินกำลังที่ทางโรงเรียนจะแก้ไขได้

2.4.3 กลุ่มนักเรียนที่ไปซื้อยาเสพติดมาจากภายนอกแล้วแบ่งขายให้เพื่อน เพื่อนนักเรียนกลุ่มนี้จะถูกดำเนินการเช่นเดียวกับนักเรียนกลุ่มที่ 2

นอกจากนั้น โรงเรียนยังมีมาตรการเข้มงวดในการป้องปราบ โดยการตรวจค้นยาเสพติดเข้ามาในโรงเรียน

3. การบริหารงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา

นอกเหนือจากการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดที่โรงเรียนได้ดำเนินการกับนักเรียนโดยตรงแล้ว โรงเรียนยังควรดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

3.1 การกำหนดนโยบาย

ปัจจุบันสถานศึกษาทุกแห่งมีนโยบายที่ชัดเจนในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา ผลอันสืบเนื่องจากการที่รัฐบาลได้มีนโยบายที่เห็นความสำคัญของการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษาและสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ทวีความรุนแรงขึ้นในสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษานโยบายดังกล่าว สถานศึกษาทุกระดับชั้นได้สนองตอบและเร่งรัดการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่องมาโดยตลอด เมื่อสถานศึกษาได้รับนโยบายดังกล่าวมาจากต้นสังกัด ผู้บริหารสถานศึกษาควรประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจและแสวงหาความร่วมมือในการดำเนินงานจากบุคลากรในสถานศึกษา โดยให้ครู-อาจารย์ทุกคนในสถานศึกษาถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้แก่ นักเรียน เป็นภารกิจหลักอีกประการหนึ่งนอกเหนือจากการสอน ตลอดจนขอความร่วมมือไปยังพ่อแม่ ผู้ปกครองนักเรียนในการเอาใจใส่ สอดส่อง ดูแลความประพฤติของนักเรียน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวและให้ความรักความอบอุ่นแก่บุตรหลานของตน นอกจากนี้ โรงเรียน

ยังได้ร้องขอความร่วมมืออย่างใกล้ชิดจากผู้ปกครองในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โรงเรียนควรมีการดำเนินงานให้การศึกษาเพื่อการป้องกันยาเสพติดแก่ผู้ปกครองและชุมชนควบคู่ไปกับการดำเนินงานในโรงเรียน

3.2 จัดตั้งทีมงานในการบริหารงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

การสร้างทีมงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา โดยระดมครู-อาจารย์หลายฝ่าย เช่น ฝ่ายปกครอง ฝ่ายแนะแนว ฝ่ายกิจกรรม อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนอาจารย์ผู้สอนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ทีมงานนี้ควรมีผู้ช่วยผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายปกครอง หรือบุคคลที่ผู้บริหารสถานศึกษาเห็นว่าเหมาะสมเป็นหัวหน้าทีม ทีมงานมีภารกิจดังนี้

3.2.1 ศึกษา สำรวจ วิเคราะห์สภาพปัญหายาเสพติดและพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ ของนักเรียน/นักศึกษา ในสถานศึกษาและในชุมชน โดยรอบสถานศึกษานั้นและวิเคราะห์สรุปสภาพปัญหาในรูปของรายงานสภาพปัญหาและปัจจัยแวดล้อม ทั้งภายในสถานศึกษาและชุมชน

3.2.2 กำหนดแนวทางและดำเนินกิจกรรมจากผลการศึกษาสภาพปัญหาและพฤติกรรมเบี่ยงเบน แนวทางการดำเนินงานนี้ครอบคลุมการดำเนินงานกับกลุ่มเป้าหมายในสถานศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม ที่ได้กล่าวไว้ในเบื้องต้นแล้ว

3.2.3 แสวงหาความร่วมมือจากชุมชน ปัจจุบันกิจกรรมที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาไม่ได้ดำเนินการ โดด ๆ เฉพาะครู-อาจารย์ และนักเรียนในโรงเรียนเท่านั้น ชุมชนรอบ ๆ โรงเรียนและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องตลอดจนผู้ปกครองจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง บุคลากรในชุมชน เช่น ตำรวจ แพทย์และผู้นำชุมชนอื่น ๆ ได้รับเชิญเข้ามามีบทบาทในการแก้ปัญหาพร้อมกับโรงเรียนหรือสถานศึกษา

3.2.4 บทบาทในการติดตามประเมินและรายงานผลการดำเนินงานให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ผลการดำเนินงาน

3.3 การพัฒนาทีมงาน

เพื่อให้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษามีประสิทธิภาพ และเพื่อให้ครู-อาจารย์ที่เข้าร่วมทีมงานใหม่ได้มีความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการดำเนินงาน สถานศึกษาจึงควรทำการพัฒนามุขากรในสถานศึกษาเพื่อการป้องกันยาเสพติด โดยจัดให้มีการฝึกอบรมการสัมมนาภายในสถานศึกษานั้น ๆ หรือโดยการส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่ต้นสังกัดและ/ หรือหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จัดขึ้น หลักสูตรที่ควรมีการฝึกอบรมแก่บุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา หลักสูตรการแนะแนว หลักสูตรการฝึกทักษะชีวิตเพื่อการป้องกันยาเสพติด

และเอดส์ หลักสูตรการดำเนินกิจกรรมกลุ่มเพื่อนในสถานศึกษา ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาทสำคัญในการพัฒนากลยุทธ์และประสิทธิภาพของการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา

3.4 การศึกษาวิจัยและพัฒนาการดำเนินงาน

เนื่องจากปัญหาเสพติดมีความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาในแต่ละช่วงเวลา แต่ละระดับการศึกษาจะมีปัญหาการใช้ยาเสพติดและพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่แตกต่างกันไปตามสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อม

ด้วยเหตุดังกล่าวจึงมีความจำเป็นที่แต่ละระดับการศึกษาจะมีการศึกษาสภาพปัญหาและพัฒนาหลักสูตรและรูปแบบในการดำเนินงาน เพื่อให้เหมาะสมกับสถานศึกษาในแต่ละระดับ

ในระดับประถมศึกษาครู-อาจารย์ เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการให้การศึกษากับนักเรียน ดังนั้นการดำเนินในระดับนี้จึงควรมุ่งเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันในระยะยาว โดยครูจะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อป้องกันยาเสพติด โดยมีการจัดทำแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อป้องกันยาเสพติด พร้อมทั้งสื่อที่ใช้ประกอบเพื่อให้ครู-อาจารย์ได้สะดวกในการนำไปใช้ในวิชาที่เหมาะสม

ในระดับมัธยมศึกษา ได้มีการศึกษาสภาพปัญหาการใช้ยาเสพติดในสถานศึกษาและมีการประชุมสัมมนาพัฒนายุทธศาสตร์เชิงรุก ในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาการใช้กิจกรรมเพื่อนเพื่อเพื่อนหรือเพื่อนเตือนเพื่อน เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการให้ความช่วยเหลือเพื่อน ดักเตือนเพื่อนให้พ้นจากปัญหายาเสพติดและเอดส์ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในระดับอาชีวศึกษา ได้มีการประชุมสัมมนาเพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และมีการพัฒนาการใช้กลุ่มเพื่อนเตือนเพื่อน เพื่อประโยชน์ในการป้องกันยาเสพติดและ โรคเอดส์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนั้นในทุกระดับการศึกษาได้มีการพัฒนาชุดการฝึกทักษะชีวิต เพื่อการป้องกันยาเสพติดและเอดส์ เพื่อให้ครู-อาจารย์ นำไปใช้ฝึกทักษะชีวิตการป้องกันยาเสพติด โดยสอดแทรกเข้าไปในกระบวนการเรียนการสอนในวิชาต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อให้ นักเรียน นักศึกษามีทักษะในการคิดวิเคราะห์และปฏิเสธเพื่อนหรือบุคคลผู้ชักชวนให้นักเรียนไปใช้ยาเสพติด ทักษะชีวิตจะช่วยให้ นักเรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขโดยไม่จำเป็นต้องใช้ยาเสพติด

4. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา แม้ว่าจะมีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน แต่ก็มีปัญหาทั้งในด้านของแนวคิดและการปฏิบัติ ดังนี้

4.1 ปัญหาการขาดวิสัยทัศน์ในเชิงของการป้องกัน

ผู้บริหารสถานศึกษาและครู-อาจารย์มักมีความเห็นว่ายังไม่มีปัญหาสุขภาพเกิดขึ้นในโรงเรียนของตนจึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานเพื่อป้องกันมิให้ปัญหาเกิดขึ้นในอนาคต ความเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ส่วนใหญ่มักคิดว่ามีปัญหาก่อนแล้วจึงค่อยดำเนินการมากกว่าที่จะดำเนินงานใด ๆ ล่วงหน้าก่อนที่ปัญหาจะเกิดขึ้น ความคิดเช่นนี้ทำให้การแพร่ระบาดของปัญหาสุขภาพเสฟติดในสถานศึกษาขยายตัวรวดเร็ว

4.2 ปัญหาความตระหนักและการยอมรับสภาพปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสฟติดในสถานศึกษาของผู้บริหารและครู-อาจารย์

เนื่องจากปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสฟติดในสถานศึกษาเป็นเรื่องเสื่อมเสียชื่อเสียงทั้งของสถานศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา ดังนั้นจึงมีโรงเรียนจำนวนมากไม่ยอมรับว่ามีปัญหานี้เกิดขึ้นในโรงเรียน มีการปกปิดกลบเกลื่อนปัญหา แก้ปัญหาโดยการหาทางไล่นักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพเสฟติดออกจากสถาบันศึกษาทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมมากกว่าที่จะหาทางแก้ปัญหาโดยวิธีอื่น

4.3 ปัญหาการไม่มีเวลาในการปฏิบัติงานป้องกันยาเสฟติดของครู-อาจารย์

ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่มีภาระงานสอนมากจึงไม่มีเวลาที่จะให้การอบรม กล่อมเกลาสั่งสอนและดูแลความประพฤติของนักเรียนอย่างใกล้ชิดตลอดจนไม่มีเวลาที่แก้ปัญหาสุขภาพเสฟติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งครู-อาจารย์ในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษาในเขตเมืองจะมีงานสอนทั้งภาคปกติ ภาคค่ำและงานสอนพิเศษและยิ่งไปกว่านั้น ยังมีภาระงานพิเศษที่สถานศึกษามอบหมายให้ดำเนินการนอกเหนือจากภาระงานสอน

4.4 ครู-อาจารย์ขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านยาเสฟติดของโรงเรียน

เนื่องจากได้มีการมอบหมายงานด้านยาเสฟติดในโรงเรียนให้เป็นงานในความรับผิดชอบของฝ่ายปกครอง ดังนั้น ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่จึงคิดว่าเป็นหน้าที่ของฝ่ายปกครองที่จะดำเนินการ ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่จึงรับผิดชอบงานสอนที่ได้รับมอบหมายเป็นงานหลัก โดยไม่ต้องรับผิดชอบงานด้านยาเสฟติด

4.5 ครู-อาจารย์ที่ปฏิบัติงานด้านยาเสฟติดถูกข่มขู่คุกคาม

ครู-อาจารย์เกือบทุกท่านที่ปฏิบัติงานด้านยาเสฟติดจะถูกข่มขู่คุกคามจากกลุ่มอิทธิพลซึ่งคุ้มครองขบวนการค้ายาเสฟติดในโรงเรียนหรือรอบ ๆ โรงเรียน การข่มขู่ดังกล่าวมีทั้งทางจดหมาย ทางโทรศัพท์ ตลอดจนทำลายทรัพย์สินของครู-อาจารย์ผู้นั้น โดยตรง เช่น การขูดขีดรถยนต์ โดยที่ไม่มีหลักประกันของความปลอดภัยจากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรง เจ้าหน้าที่ของรัฐบางรายได้รับผลประโยชน์จากการนิ่งเฉยและเลขาธิการปฏิบัติหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่บางรายมีส่วนพัวพันกับการค้ายาเสฟติด และเมื่อพิจารณาถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง

และครอบครัวครู-อาจารย์จำนวนไม่น้อยจึงวางมือจากการดำเนินงานด้านนี้

4.6 ปัญหาการนำแนวคิดลงสู่การปฏิบัติ

ขาดการขยายฐานความคิดในการดำเนินป้องกันยาเสพติดจากส่วนกลางลงสู่การปฏิบัติในส่วนภูมิภาค เช่น แนวคิดในการสร้างภูมิคุ้มกันของกระทรวงศึกษาธิการ ครู-อาจารย์ในส่วนภูมิภาคหรือแม้กระทั่งครู-อาจารย์ในส่วนกลางมิได้รับรู้แนวความคิด กลยุทธ์ในการป้องกันยาเสพติด เนื่องจากความคิดและกลยุทธ์ดังกล่าวไม่ได้รับการถ่ายทอดหรือขยายความคิดในเชิงทฤษฎีและเชิงนโยบายลงไปสู่การปฏิบัติในโรงเรียนแต่อย่างไร

4.7 ขาดการพัฒนาบุคลากรเพื่อการป้องกันยาเสพติด

การพัฒนาบุคลากรเพื่อการป้องกันยาเสพติดยังกระจุกตัวอยู่เฉพาะในกลุ่มผู้บริหารในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการพัฒนาแนวความคิดและแนวทางในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันยาเสพติด เนื่องจากไม่มีการประชุมชี้แจงหรือผ่านกระบวนการฝึกอบรมและไม่ได้ทราบเอกสารความรู้เกี่ยวกับแนวความคิดในการดำเนินงานแต่อย่างใด

จากสภาพปัญหาทั้งในเชิงแนวคิดและการปฏิบัติทำให้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาขาดความจริงจังและต่อเนื่องในการดำเนินงาน ยังผลให้การดำเนินงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

โรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม (ได้ชื่อตามหนังสืออำเภอที่ จบ. 56/ 713) ลงวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2517 เป็นโรงเรียนมัธยมโรงเรียนแรกของอำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล อำเภอ โป่งน้ำร้อน ถนนเฉลิมพระเกียรติ ร.9 ห่างจากจังหวัดจันทบุรี 42 กิโลเมตร และห่างจากอำเภอ โป่งน้ำร้อน 2 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 31 ไร่ 2 งาน ที่ดินเป็นสาธารณะประโยชน์ของจังหวัดจันทบุรี สงวนไว้สร้างโรงเรียนของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (ตามประกาศของสำนักงานที่ดิน อำเภอโป่งน้ำร้อน ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 การประกาศที่ดินขึ้นเป็นสาธารณประโยชน์) โรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้สร้างขึ้น ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2518 กรมสามัญศึกษาได้รับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งชายและหญิง จังหวัดจันทบุรี ได้รับแต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2518 สถานที่เรียนในปีแรก อาศัยโรงฝึกงานของโรงเรียน วัดทับไทร อันเป็นโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พร้อมทั้งอาศัยโต๊ะและเก้าอี้ของทางโรงเรียนด้วย ผู้บริการคนปัจจุบันคือ “นายวิทยา รัชญาโชติ”

อาคารสถานที่

จำนวนอาคารเรียนมี 2 หลัง อาคารเรียนชั่วคราว 3 หลัง (ตัดแปลงเป็นโรงอาหาร อาคารเอนกประสงค์) อาคารโรงฝึกงาน 1 หลัง อาคารหอประชุมแบบ 100/ 27 1 หลัง ห้องส้วมนักเรียนแบบ 8 ที่นั่ง 2 หลัง และห้องส้วมนักเรียนแบบ 6 ที่นั่ง 1 หลัง

ตารางที่ 1 ข้อมูลนักเรียน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิ.ย. พ.ศ. 2555)

ชั้นเรียน	จำนวนนักเรียน		
	ชาย	หญิง	รวม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	48	47	95
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	60	50	110
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	54	39	93
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	38	53	91
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	45	38	83
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	27	46	73
รวม	272	273	545

แผนยุทธศาสตร์

- ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนตามมาตรฐาน
- พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
- ส่งเสริมการบริหารและการบริหารทางการศึกษา
- พัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

ลักษณะชุมชน

ลักษณะของชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลโป่งน้ำร้อน อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ให้บริการในเขตพื้นที่ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน มีประชากรประมาณ 35,455 คน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประกอบอาชีพเกษตรกร รับจ้าง สภาพเศรษฐกิจไม่ค่อยดี ฐานะประชากรค่อนข้างยากจน สภาพชุมชนเป็นแบบลักษณะสังคมชนบทชุมชนให้ความร่วมมือ และมีความสัมพันธ์กับสถานศึกษาค่อนข้างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชลลดา สมุทรพงษ์ (2541) การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาอิทธิพลของการสื่อสารในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีทั้งสิ้น 420 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ประมวลผลโดยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS: ผลการวิจัยมีดังนี้ 1) ปริมาณการเปิดรับข่าวสารของนักเรียนอาชีวศึกษามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ส่วนปริมาณการเปิดรับข่าวสารไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติและทักษะการปฏิเสธในการป้องกันยาเสพติด 2) นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. และระดับ ปวส. มีทัศนคติ ในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน ส่วนทักษะการปฏิเสธและการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ไม่แตกต่างกัน 3) นักเรียนอาชีวศึกษาในสถานศึกษารัฐบาลและเอกชนมีทักษะการปฏิเสธในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน ส่วนทัศนคติและการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ไม่แตกต่างกัน 4) ผู้ที่เลือกปรึกษาปัญหาเป็นคนแรกและงานที่มุ่งหวัง มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารในการป้องกันยาเสพติดแต่เป็นความสัมพันธ์ในเชิงลบ 5) เพศ สาขาวิชา ระดับการศึกษา รายได้ส่วนตัว สภาพครอบครัวและการใช้เวลาว่าง มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการป้องกันยาเสพติด 6) สภาพครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว การใช้เวลาว่างและการศึกษาสูงสุดที่มุ่งหวังมีความสัมพันธ์กับทักษะการปฏิเสธในการป้องกันยาเสพติด 7) เพศและสาขาวิชา มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ส่วนงานที่มุ่งหวังและผู้ที่เลือกปรึกษาปัญหาคนแรกมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด 8) เมื่อใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของทักษะการปฏิเสธ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การศึกษาสูงสุดที่มุ่งหวัง และความสัมพันธ์ในครอบครัว มีความสัมพันธ์ในทางบวก ส่วนอายุและทัศนคติในการป้องกันยาเสพติดมีความสัมพันธ์ในทางลบ 9) เมื่อใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า ตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การเปิดรับข่าวสารในการป้องกันยาเสพติด และสาขาวิชาที่ศึกษา

เนตรทราย จันทร์ชมภู (2544) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่อผู้นำเสนอสื่อเกี่ยวกับการรณรงค์ต่อต้านยาบ้า และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อผู้นำเสนอสื่อเกี่ยวกับการรณรงค์ต่อต้านยาบ้ากับคุณลักษณะบางประการของนักเรียน โดยผู้วิจัยสร้างสื่อวีดิทัศน์ที่ใช้ผู้นำเสนอสามแบบ คือนักแสดง นักวิชาการและผู้ติดยาเสพติดจากนั้นนำวีดิทัศน์ทั้ง 3 ชุด ไปให้

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจาก 3 โรงเรียนประกอบด้วยโรงเรียนสตรีรัตนบุรี โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยและโรงเรียนปากเกร็ด จำนวน 681 คน ได้ชมคนละ 2 ครั้ง และให้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นทันที การทดลองใช้ประยุกต์รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองสี่กลุ่มของชอโลมอน และการวิจัยแบบไม่ทดลองระยะยาวแบบผสมผลการศึกษาความคิดเห็นต่อผู้นำเสนอสื่อเกี่ยวกับการรณรงค์ป้องกันยาบ้า พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อผู้นำเสนอที่เป็นนักแสดง นักวิชาการ และผู้ติดยาเสพติดอยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อผู้นำเสนอสามแบบ ไม่มีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาจำแนกตามตัวแปรเพศ และรายได้ของครอบครัวของนักเรียนแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อผู้นำเสนอสื่อทั้งสามแบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รูปแบบการคบเพื่อน และสถานภาพของครอบครัวของนักเรียนที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อผู้นำเสนอสื่อทั้งสามแบบแตกต่างกัน

วิฑูร เกิดแก้ว (2544) ได้ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงานป้องกันสิ่งเสพติดในโรงเรียนเทคนิคพิชชการสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการดำเนินงานป้องกันสิ่งเสพติดในโรงเรียนเทคนิคพิชชการสัตหีบ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัญหาการดำเนินงานป้องกันสิ่งเสพติดในโรงเรียนเทคนิคพิชชการสัตหีบ โดยรวมและรายด้านตามความคิดเห็นของครู-อาจารย์และนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ข้อเสนอแนะในการป้องกันสิ่งเสพติดในสถานศึกษา โรงเรียนเทคนิคพิชชการสัตหีบ ที่สำคัญ คือ 1) ด้านการสำรวจและติดตามข้อมูล ควรทำทะเบียนสะสมและประวัติของนักเรียนแต่ละคน ควรทำกรณีศึกษาเฉพาะนักเรียนที่มีปัญหาและขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ 2) ด้านการให้บริการให้คำปรึกษา ควรจัดให้มีการบริการแนะแนวให้คำปรึกษาทั่วไปและครอบคลุมถึงการป้องกันสิ่งเสพติด จัดครู-อาจารย์ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้นักเรียนอย่างเพียงพอ 3) ด้านการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ ควรจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องยาเสพติดแก่นักเรียนและผู้ปกครอง จัดกิจกรรมสหนาการให้กับนักเรียนและควรจัดบุคคลให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะในการดำรงชีวิต

นิภา ลิ้มวิสัย (2545) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับทัศนคติและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของโรงเรียนอรรณวิทย์พิชชการจังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในโรงเรียนอรรณวิทย์พิชชการที่กำลังศึกษาในระดับชั้น ปวช.-ปวส. รวม 344 คน ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive

Statistics) ได้แก่ สถิติค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขาคณิต (Mean) และสถิติอนุमान ได้แก่ การทดสอบค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของ โรงเรียนอรรถวิทย์พัฒนศึกษารโนระดับสูง ในฐานะที่มีความรู้ความเข้าใจและความรู้สึกเกี่ยวกับการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับสูง แสดงให้เห็นว่า ยังมีปัจจัยสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียน นอกจากปัจจัยที่ศึกษาด้วย ผลการศึกษาสรุปได้ว่า การดำเนินกิจกรรมใด ๆ ในอันที่จะสร้างและปลูกฝังค่านิยมให้นักเรียนต้องอาศัยความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาและสถาบันครอบครัวดำเนินการร่วมมือกันอย่างสอดคล้อง

ภาณุวัฒน์ ขาวขำ (2545) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าพนักงานเรือนจำกลางระยอง พบว่า อายุ เพศ ฐานความคิดและระยะเวลาที่ถูกคุมขังไม่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำ

เกรียงศักดิ์ กงทับทิม (2546) การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของ ผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหายาเสพติด และปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรตำบลกระต๊อบ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมา จำนวน 114 คน ทำการวิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรตำบลกระต๊อบ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีเพียงด้านการบริหารงบประมาณอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านการวางแผน ด้านการดำเนินการ ด้านการติดตามและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้าน อายุและตำแหน่งหน้าที่ มีผลทำให้การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านเพศ ระดับการศึกษาและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีผลทำให้การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาณุวัฒน์ เงินโสภา (2547) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมที่มีต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติด กรณีศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาในเขตดินแดงการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ ประการแรก เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตดินแดง สังกัดกรมสามัญศึกษา ประการที่สอง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตามปัจจัยส่วนบุคคล ประการที่สาม เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดกับความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาและประการ

สุดท้าย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการปราบปรามยาเสพติดกับความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษา ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 378 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามแล้วประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า One-way ANOVA และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาในเขตดินแดง สังกัดกรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นต่อนโยบายการปราบปรามยาเสพติดอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระดับชั้นเรียนและ โรงเรียนที่สังกัด พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาในเขตดินแดง สังกัดกรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ยกเว้นด้านเพศและผลการศึกษา ส่วนปัจจัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการปราบปรามยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษา

จุฑามาศ จุฑาพันธ์สวัสดิ์ (2553) การศึกษาเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนราษฎร์วิทยา จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามสถานภาพของนักเรียน โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน โรงเรียนราษฎร์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 287 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test, One-way ANOVA และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 59.90 มีอายุ 8-12 ปี จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 และเรียนอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4-6) จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 43.90 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านสภาพแวดล้อมทางวิชาการเป็นอันดับแรก รองลงมาด้านสภาพแวดล้อม การจัดการบริหารเป็นอันดับที่ 2 และด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นอันดับสุดท้าย 3) นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพและด้านสภาพแวดล้อมทางการจัดการบริหาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) นักเรียนระดับช่วงชั้นต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสภาพแวดล้อม

ทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพและ ด้านสภาพแวดล้อมทางการจัดการบริหาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประศาสน์ เขยชิด (2553) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ใน 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านบรรยากาศสภาพแวดล้อม และเพื่อ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จำแนกตามภูมิลำเนาของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนตั้งแต่ มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี ปีการศึกษา 2545 จำนวน 220 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบสมมติฐานใช้ค่า t-test, One-way ANOVA และใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ่ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 และเมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่า ด้านบุคลากร อยู่ในลำดับที่ 1 รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านวิชาการ และด้าน บรรยากาศสภาพแวดล้อม เป็นลำดับสุดท้าย 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี พบว่า 1) นักเรียนที่มีเพศ อาชีพ ผู้ปกครองและรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี โดยภาพรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณา รายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน 2) นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อพิจารณา รายด้านพบว่า ด้านวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นอกนั้นแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนที่มีอายุ 16-18 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักเรียนอายุต่ำกว่า 13 ปี และนักเรียนอายุ 13-15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี โดยภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จึงนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนประเภทเด็กด้อยโอกาส ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียน การสอน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี โดยภาพรวม

พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านบรรยากาศสภาพแวดล้อม นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน จึงนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยภาพรวมพบว่า เด็กถูกทอดทิ้ง เด็กยากจน เด็กชนกลุ่มน้อยมีความคิดเห็นแตกต่างกับเด็กเร่ร่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ตามเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สถานภาพทางครอบครัว การพักอาศัยและรายได้รวมของครอบครัว โดยมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรกลุ่มและตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรกลุ่มและตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนทั้งชายและหญิงภายในโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำนวน 545 คน จากข้อมูลนักเรียน ณ วันที่ 10 มิ.ย. พ.ศ. 2555 (งานธุรการ โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ปี 2555)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนทั้งชายและหญิงภายในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำนวน 231 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการคำนวณด้วยสูตรของยามานะ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ .05 มีสูตร ดังนี้

การใช้สูตรคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา 545 คน

n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ .05

$$\text{แทนค่า } n = \frac{545}{1 + 545(.05)^2}$$

$$n = 231 \text{ คน}$$

เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ผู้ศึกษาได้ดำเนินการโดยคำนึงถึงความน่าจะเป็นด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับชั้นแบบเป็นสัดส่วน ดังนี้

จากสูตร

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม} = (\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม}) / \text{จำนวนประชากรทั้งหมด}$$

เยาวชนมีทั้งหมด 545 ประกอบด้วยนักเรียนในโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 95 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 110 คน มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 93 คน มัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 91 คน มัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 83 คน มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 73 คน

แทนค่า

$$\text{นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1} = 231 \times 95 / 545 = 40 \text{ คน}$$

$$\text{นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2} = 231 \times 110 / 545 = 47 \text{ คน}$$

$$\text{นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3} = 231 \times 93 / 545 = 39 \text{ คน}$$

$$\text{นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4} = 231 \times 91 / 545 = 39 \text{ คน}$$

$$\text{นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5} = 231 \times 83 / 545 = 35 \text{ คน}$$

$$\text{นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6} = 231 \times 73 / 545 = 31 \text{ คน}$$

ตารางที่ 2 จำนวนของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระดับชั้นปีที่ศึกษา	จำนวนนักเรียน (คน)	จำนวนตัวอย่าง
1. มัธยมศึกษาปีที่ 1	95	40
2. มัธยมศึกษาปีที่ 2	110	47
3. มัธยมศึกษาปีที่ 3	93	39
4. มัธยมศึกษาปีที่ 4	91	39
5. มัธยมศึกษาปีที่ 5	83	35
6. มัธยมศึกษาปีที่ 6	73	31
รวม	545	231

หลังจากได้ขนาดตัวอย่างในแต่ละกลุ่มจึงทำการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จากกลุ่มประชากรให้ได้ตามสัดส่วนที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน โป่งน้ำร้อน วิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ (Checklist) เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับชั้นเรียน
4. สถานภาพทางครอบครัว
5. การพักอาศัย
6. รายได้รวมของครอบครัว

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน โป่งน้ำร้อน วิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ในด้านต่าง ๆ จำนวน 24 ข้อ เป็นคำถามแบบปลายปิดแบบที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (Rating Scale) คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

1. ด้านการวางแผน จำนวน 6 ข้อ
2. ด้านการปฏิบัติ จำนวน 6 ข้อ
3. ด้านการตรวจสอบ จำนวน 6 ข้อ
4. ด้านการปรับปรุง จำนวน 6 ข้อ

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้ 4 คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้ 3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้ 2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จากแนวคิดและทฤษฎีของ Dr. William Edwards Deming ซึ่งได้เสนอหลักในการบริหารเชิงระบบตามวงจร PDCA จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อให้ใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามโดยพัฒนาขึ้นเองจากกรอบแนวคิดและทฤษฎีของ Dr. William Edwards Deming เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี และตรวจสอบแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา การใช้ถ้อยคำสำนวน ความชัดเจนในข้อคำถาม ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษาจากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

- 3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาจันทบุรี
- 3.2 ดร.รังสรรค์ ม่วงโสรัส อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
- 3.3 ดร.ณุกานดา กิติศุภวัฒนา อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงหรือเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้แก่ นักเรียนทั้งชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงตรงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's Alpha ได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ โดยภาพรวมเท่ากับ .72

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ ศูนย์จันทบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาภายในโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มเป้าหมายที่จะศึกษา โดยนำแบบสอบถามไปให้โดยตรงด้วยตนเอง พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดและวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม โดยให้โอกาสผู้ตอบแบบสอบถามได้ทำแบบสอบถามอย่างอิสระ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยใช้วิธีการประมวลผลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์และสำหรับตอนที่ 3 นำมาเรียบเรียงเชิงพรรณนา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลและตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สถานภาพทางครอบครัว การพักอาศัยและรายได้รวมของครอบครัวของนักเรียนชายและหญิงของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ และร้อยละ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการปฏิบัติ 3) ด้านการตรวจสอบ 4) ด้านการปรับปรุงนำมาวิเคราะห์ โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

3. ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามโดยใช้สถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One-way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป และหากพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD (Least Significant Difference)

เกณฑ์การแปลผล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for The Social Sciences) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบเพียง 1 ข้อ (Check-list) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้การแปลความหมายของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามอ้างอิงจากคู่มือการทำปัญหาพิเศษสำหรับนิสิตหลักสูตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา 2551 ใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยแบบอิงเกณฑ์ (Criterion Reference) กรณีแบ่งเป็น 4 ระดับ กำหนดค่าคะแนนของคำตอบไว้แน่นอน คือ ค่าคะแนนมากที่สุด, ค่าคะแนนมาก, ค่าคะแนนน้อย และค่าคะแนนน้อยที่สุด ซึ่งการหาค่าระดับเกณฑ์การแปลผล โดยมีวิธีการ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{4 - 1}{4} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

การแปลความหมายค่าคะแนนและการกำหนดช่วงความกว้างของคะแนนแต่ละระดับ
ความคิดเห็น ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของคะแนน	ระดับของความคิดเห็น
3.26-4.00	เห็นด้วยมากที่สุด หมายถึง นักเรียนมีการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดมากที่สุด
2.51-3.25	เห็นด้วยมาก หมายถึง นักเรียนมีการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดมาก
1.76-2.50	เห็นด้วยน้อย หมายถึง นักเรียนมีการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดน้อย
1.00-1.75	เห็นด้วยน้อยที่สุด หมายถึง นักเรียนมีการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดน้อยที่สุด

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม 2556 รวม
ระยะเวลา 3 เดือน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ingtonน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ingtonน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ingtonน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ingtonน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบและด้านการปรับปรุง 2) เพื่อเปรียบเทียบเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ingtonน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ingtonน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สถานภาพทางครอบครัว การพักอาศัยและรายได้รวมของครอบครัว จำนวน 231 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ingtonน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ingtonน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	102	44.16
หญิง	129	55.84

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ		
ต่ำกว่า 13 ปี	38	16.45
ระหว่าง 13-15 ปี	91	39.39
ระหว่าง 16-18 ปี	74	32.03
18 ปีขึ้นไป	28	12.12
3. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	40	17.32
มัธยมศึกษาปีที่ 2	47	20.35
มัธยมศึกษาปีที่ 3	39	16.88
มัธยมศึกษาปีที่ 4	39	16.88
มัธยมศึกษาปีที่ 5	35	15.15
มัธยมศึกษาปีที่ 6	31	13.42
4. สถานภาพทางครอบครัว		
บิดา มารดา อยู่ด้วยกัน	123	53.25
บิดา มารดา แยกกันอยู่	73	31.60
บิดา หรือมารดา คนใดคนหนึ่งถึงแก่กรรม	30	12.99
บิดา และมารดา ถึงแก่กรรม	5	2.16
5. อาศัยอยู่กับ		
บิดา มารดา	122	52.81
บิดา หรือ มารดา	71	30.74
ญาติ	23	9.96
เพื่อน	15	6.49

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
6. รายได้รวมของครอบครัว		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	14	6.06
10,001 บาทขึ้นไป-20,000 บาท	123	53.25
20,001 บาทขึ้นไป-30,000 บาท	59	25.54
สูงกว่า 30,000 บาท	35	15.15
รวม	231	100.00

จากตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.84 เพศชายร้อยละ 44.16 มีอายุระหว่าง 13-15 ปี มากที่สุด ร้อยละ 39.39 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 16-18 ปี อายุต่ำกว่า 13 ปี และอายุ 18 ปีขึ้นไป ร้อยละ 32.03, 16.45 และ 12.12 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 20.35 รองลงมาคือ ระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 1, ระดับการศึกษา, มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีจำนวนเท่ากับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 17.32, 16.88, 15.15 และ 13.42 ตามลำดับ สถานภาพทางครอบครัวบิดา มารดา อยู่ด้วยกันมากที่สุด ร้อยละ 53.25 รองลงมา บิดา มารดา แยกกันอยู่ บิดา หรือมารดา คนใดคนหนึ่งถึงแก่กรรม และ บิดาและมารดาถึงแก่กรรม ร้อยละ 31.60, 12.99 และ 2.16 ตามลำดับ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดา มารดา ร้อยละ 52.81 รองลงมา อาศัยอยู่กับบิดา หรือ มารดา อาศัยอยู่กับญาติและอาศัยอยู่กับเพื่อน ร้อยละ 30.74, 9.96 และ 6.49 ตามลำดับ รายได้รวมของครอบครัวส่วนใหญ่ 10,001 บาทขึ้นไป-20,000 บาท ร้อยละ 53.25 รองลงมา รายได้รวม 20,001 บาทขึ้นไป-30,000 บาท รายได้รวมสูงกว่า 30,000 บาท และต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 25.54, 15.15 และ 6.06 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนต่อ
การดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม
อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ด้านการวางแผน

ด้านการวางแผน	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
1. โรงเรียนมีนโยบายที่ชัดเจนใน การดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติด	103 (44.59)	125 (54.11)	3 (1.30)	0 (0.00)	3.43	0.52	มากที่สุด	3
2. ออกมาตรการในการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ มุ่งรณรงค์ให้ข้อมูล ข่าวสารเพื่อการป้องกันยาเสพติดแก่ นักเรียน	104 (45.02)	120 (51.95)	7 (3.03)	0 (0.00)	3.42	0.55	มากที่สุด	5
3. สร้างจริยธรรม คุณธรรม ปลูกฝังจิตสำนึกให้นักเรียนตระหนัก ถึงภัยของยาเสพติดให้โทษ	137 (59.31)	87 (37.66)	6 (2.60)	1 (0.43)	3.56	0.57	มากที่สุด	1
4. มีนโยบายในการดำเนินงานให้ การศึกษาแนวทางป้องกันยาเสพติด แก่ผู้ปกครองและชุมชนควบคู่ไปกับการ ดำเนินงานในโรงเรียน	104 (45.02)	121 (52.38)	6 (2.60)	0 (0.00)	3.42	0.54	มากที่สุด	4
5. กำหนดแนวทางและดำเนิน กิจกรรม สันทนาการ ในการป้องกัน ยาเสพติดภายในโรงเรียน	98 (42.42)	129 (55.84)	4 (1.73)	0 (0.00)	3.41	0.53	มากที่สุด	6
6. กำหนดเนื้อหาความรู้เรื่อง การป้องกันยาเสพติดในหลักสูตร เพื่อให้มีการเรียนการสอนในทุก ระดับชั้น	111 (48.05)	115 (49.78)	5 (2.16)	0 (0.00)	3.46	0.54	มากที่สุด	2
	รวม				3.45	0.38	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ด้านการวางแผน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.45, SD = 0.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี เรื่องการสร้างจริยธรรม คุณธรรม ปลุกฝังจิตสำนึกให้นักเรียนตระหนักถึงภัยของยาเสพติดให้โทษเป็นอันดับที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.56, SD = 0.57$) รองลงมาคือ การกำหนดเนื้อหาความรู้เรื่องการป้องกันยาเสพติดในหลักสูตรเพื่อให้มีการเรียนการสอนในทุกระดับชั้น มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.46, SD = 0.54$) โรงเรียนมีนโยบายที่ชัดเจนในการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.43, SD = 0.52$) มีนโยบายในการดำเนินงานให้การศึกษาแนวทางป้องกันยาเสพติดแก่ผู้ปกครองและชุมชนควบคู่ไปกับการดำเนินงานในโรงเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.42, SD = 0.54$) ออกมาตรการในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ มุ่งรณรงค์ให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการป้องกันยาเสพติดแก่นักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.42, SD = 0.55$) และลำดับสุดท้ายคือ การกำหนดแนวทางและดำเนินกิจกรรมสหนาการในการป้องกันยาเสพติดภายในโรงเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.41, SD = 0.53$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ด้านการปฏิบัติ

ด้านการปฏิบัติ	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น							อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD	แปลความ	
1. มีการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนทุกเดือนเพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	120 (51.95)	104 (45.02)	7 (3.03)	0 (0.00)	3.45	0.56	มากที่สุด	1
2. จัดประชุม/ อบรม/ สัมมนาครู-อาจารย์และบุคลากรในโรงเรียนทุกคนให้รู้จักวิธีการป้องกันปัญหาเสพติดในโรงเรียน	105 (45.45)	115 (49.78)	11 (4.76)	0 (0.00)	3.41	0.58	มากที่สุด	2
3. อบรมและบอกข่าวสารแก่นักเรียนเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในตอนเช้าเพื่อให้นักเรียนได้รับทราบ	91 (39.39)	130 (56.28)	10 (4.33)	0 (0.00)	3.35	0.56	มากที่สุด	4
4. เรียนเชิญผู้ปกครองมาเพื่อรับทราบนโยบายและแนวทางปฏิบัติในการควบคุมดูแลพฤติกรรมของนักเรียนไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	90 (38.96)	125 (54.11)	16 (6.93)	0 (0.00)	3.32	0.60	มากที่สุด	5
5. ครู-อาจารย์ จัดกิจกรรมทางวิชาการและกระตุ้นให้นักเรียนเข้าร่วมทุกครั้งเกี่ยวกับการแข่งขันตอบปัญหา, เรียงความ คำขวัญเกี่ยวกับยาเสพติด	101 (43.72)	120 (51.95)	10 (4.33)	0 (0.00)	3.39	0.57	มากที่สุด	3
6. จัดโครงการเข้าค่ายอบรมจริยธรรมแก่นักเรียน	70 (30.30)	124 (53.68)	36 (15.58)	1 (0.43)	3.14	0.68	มาก	6
	รวม				3.35	0.31	มากที่สุด	

จากตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ด้านการปฏิบัติ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน

จังหวัดจันทบุรี ภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.35, SD = 0.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี มีการตรวจสอบภาพนักเรียนทุกเดือนเพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นอันดับที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.45, SD = 0.56$) รองลงมาคือ การจัดประชุม/ อบรม/ สัมมนา ครู-อาจารย์และบุคลากรในโรงเรียนทุกคนให้รู้จักวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในโรงเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.41, SD = 0.58$) ครู-อาจารย์ จัดกิจกรรมทางวิชาการ และกระตุ้นให้นักเรียนเข้าร่วมทุกครั้งเกี่ยวกับการแข่งขันตอบปัญหา เรียงความ คำขวัญเกี่ยวกับ ยาเสพติด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.39, SD = 0.57$) อบรมและบอกข่าวสารแก่นักเรียนเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในตอนเช้า เพื่อให้นักเรียนได้รับทราบ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.35, SD = 0.56$) เรียนเชิญผู้ปกครองมาเพื่อรับทราบนโยบายและแนวทางปฏิบัติ ในการควบคุมดูแลพฤติกรรมของนักเรียนไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.32, SD = 0.60$) และลำดับสุดท้ายคือ จัดโครงการเข้าค่ายอบรมจริยธรรมแก่นักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.14, SD = 0.68$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ด้านการตรวจสอบ

ด้านการตรวจสอบ	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
1. ติดตามประเมินและรายงานผล การดำเนินงานให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้รับรู้ผลการดำเนินงาน	154 (66.67)	72 (31.17)	5 (2.16)	0 (0.00)	3.64	0.52	มากที่สุด	1
2. สสำรวจ วิเคราะห์สภาพปัญหา การติดยาเสพติด และพฤติกรรม เบี่ยงเบนอื่น ๆ ของนักเรียน	62 (26.84)	162 (70.13)	7 (3.03)	0 (0.00)	3.23	0.49	มาก	5
3. ศึกษาสภาพปัญหาว่าแนวทาง การดำเนินงานนี้ครอบคลุมและตรง ตามนโยบายหรือไม่	61 (16.41)	161 (69.70)	9 (3.91)	0 (0.00)	3.22	0.50	มาก	6

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ด้านการตรวจสอบ	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
4. ตรวจสอบ พัฒนากลยุทธ์ให้ มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน	94 (40.69)	130 (56.28)	7 (3.03)	0 (0.00)	3.38	0.54	มากที่สุด	4
5. ประเมินความรู้ความเข้าใจของ นักเรียนว่ามีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด มากน้อยเพียงใด	112 (48.48)	98 (42.42)	21 (9.09)	0 (0.00)	3.39	0.65	มากที่สุด	3
6. ติดตาม ขอความร่วมมือ ไปยัง ผู้ปกครองในการดูแลนักเรียนไม่ให้ ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง	110 (47.62)	104 (45.02)	16 (6.93)	1 (0.43)	3.40	0.64	มากที่สุด	2
รวม					3.38	0.29	มากที่สุด	

จากตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ด้านการตรวจสอบ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.38, SD = 0.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ติดตามประเมินและรายงานผลการดำเนินงานให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ผลการดำเนินงานเป็นอันดับที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.64, SD = 0.52$) รองลงมาคือ ติดตาม ขอความร่วมมือ ไปยังผู้ปกครองในการดูแลนักเรียนไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่องมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.40, SD = 0.64$) ประเมินความรู้ความเข้าใจของนักเรียนว่ามีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดมากน้อยเพียงใด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.39, SD = 0.65$) ตรวจสอบ พัฒนากลยุทธ์ให้ มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.38, SD = 0.54$) สํารวจ วิเคราะห์สภาพปัญหาการติดยาเสพติด และพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ ของนักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.23, SD = 0.49$) และลำดับสุดท้ายคือ ศึกษาสภาพปัญหาว่า แนวทางการดำเนินงานนี้ครอบคลุมและตรงตามนโยบายหรือไม่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.22, SD = 0.50$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ด้านการปรับปรุง

ด้านการปรับปรุง	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น						แปลความ	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD		
1. ส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการร่วมปฏิบัติงานกับหน่วยงานสาธารณสุขในการป้องกันยาเสพติด	96 (41.56)	122 (52.81)	12 (5.19)	1 (0.43)	3.35	0.60	มากที่สุด	3
2. อำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียนที่ติดยาเสพติดโดยอนุญาตให้หยุดพักการเรียนเพื่อเข้ารับการบำบัดรักษาได้	64 (27.71)	151 (65.37)	16 (6.93)	0 (0.00)	3.21	0.55	มาก	6
3. ดำเนินการแก้ไขปัญหานักเรียนติดยาเสพติดโดยใช้หลักจิตวิทยา ไม่ใช่วิธีการลงโทษที่รุนแรงหรือไล่ออก	78 (33.77)	132 (57.14)	20 (8.66)	1 (0.43)	3.24	0.62	มาก	4
4. ติดตามนักเรียนที่เลิกยาเสพติดได้แล้วเป็นระยะ ๆ เพื่อไม่ให้กลับมาติดยาเสพติดอีก	80 (34.63)	127 (54.98)	23 (9.96)	1 (0.43)	3.24	0.64	มาก	5
5. นักเรียนที่ติดยาเสพติดจะได้รับ การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและจิตใจให้สมบูรณ์และกลับมาศึกษาเล่าเรียนดังเดิม	110 (47.60)	103 (44.59)	17 (7.36)	1 (0.43)	3.39	0.64	มากที่สุด	2
6. ให้ครู-อาจารย์สอบถามปัญหา สาเหตุ และรายละเอียดเกี่ยวกับการติดยาเสพติด เพื่อดำเนินการแก้ไขให้ได้ผล	134 (58.01)	80 (34.63)	15 (6.49)	2 (0.87)	3.50	0.66	มากที่สุด	1
รวม					3.32	0.34	มากที่สุด	

จากตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ด้านการปรับปรุง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน

จังหวัดจันทบุรี ภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.32, SD = 0.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติคของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ให้ครู-อาจารย์ สอบถามปัญหา สาเหตุ และร้ายละเอียดเกี่ยวกับการติดยาเสพติค เพื่อดำเนินการแก้ไขให้ได้ผลเป็นอันดับที่ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.50, SD = 0.66$) รองลงมาคือ นักเรียนที่ติดยาเสพติคจะได้รับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและจิตใจให้สมบูรณ์และกลับมาศึกษาเล่าเรียนดังเดิม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.39, SD = 0.64$) ส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการร่วมปฏิบัติงานกับหน่วยงานสาธารณสุขในการป้องกันยาเสพติคมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.35, SD = 0.60$) ดำเนินการแก้ไขปัญหานักเรียนติดยาเสพติคโดยใช้หลักจิตวิทยา ไม่ใช่วิธีการลงโทษที่รุนแรงหรือไล่ออก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.24, SD = 0.62$) ติดตามนักเรียนที่เลิกยาเสพติคได้แล้วเป็นระยะ ๆ เพื่อไม่ให้กลับมาติดยาเสพติคอีก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.24, SD = 0.64$) และลำดับสุดท้ายคือ อำนวยความสะดวกให้แก่ักเรียนที่ติดยาเสพติค โดยอนุญาตให้หยุดพักการเรียนเพื่อเข้ารับการบำบัดรักษาได้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.21, SD = 0.55$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวมความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติคของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ข้อความ	\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
1. ด้านการวางแผน	3.45	0.38	มากที่สุด	1
2. ด้านการปฏิบัติ	3.35	0.31	มากที่สุด	3
3. ด้านการตรวจสอบ	3.38	0.29	มากที่สุด	2
4. ด้านการปรับปรุง	3.32	0.34	มากที่สุด	4
รวม	3.37	0.25	มากที่สุด	

จากตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพรวมความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติคของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติคของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ภาพรวม

มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.37, SD = 0.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ไปงน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไปงน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ไปงน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไปงน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ด้านการวางแผนเป็นอันดับ 1 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.45, SD = 0.38$) รองลงมา คือ ด้านการตรวจสอบ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.38, SD = 0.29$) ด้านการปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.35, SD = 0.31$) และลำดับสุดท้ายคือ ด้านการปรับปรุง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.32, SD = 0.34$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ไปงน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไปงน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบเพศกับความความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ไปงน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไปงน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	102	3.40	.27	1.681	.094
หญิง	129	3.35	.23		

$p > .05$

จากตารางที่ 9 การเปรียบเทียบเพศกับความความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ไปงน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไปงน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .094 สูงกว่า .05 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ไปงน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไปงน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	.401	.134	2.121	.098
ภายในกลุ่ม	227	14.292	.063		
รวม	230	14.693			

$p > .05$

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ใโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ใโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทุบุรี จำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5	.613	.123	1.961	.086
ภายในกลุ่ม	225	14.079	.063		
รวม	230	14.693			

$p > .05$

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ใโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ใโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทุบุรี จำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ใโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ใโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทุบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพทางครอบครัวแตกต่างกัน มีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ใโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ใโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทุบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียน ใโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ใโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทุบุรี จำแนกตามสถานภาพทางครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	1.261	.420	7.103	.000
ภายในกลุ่ม	227	13.432	.059		
รวม	230	14.693			

$p > .05$

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามสถานภาพทางครอบครัว พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .000 น้อยกว่า .05 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพทางครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานและได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe's (Post Hoc) คือ ดังนี้

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามสถานภาพทางครอบครัว

สถานภาพทางครอบครัว	\bar{X}	บิดา มารดา อยู่ด้วยกัน	บิดา มารดา แยกกันอยู่	บิดาหรือมารดา คนใดคนหนึ่งถึงแก่กรรม	บิดาและมารดาถึงแก่กรรม
บิดา มารดา อยู่ด้วยกัน		-	*		*
บิดา มารดา แยกกันอยู่			-		*
บิดาหรือมารดา คนใดคนหนึ่งถึงแก่กรรม				-	*
บิดาและมารดาถึงแก่กรรม					-

จากตารางที่ 13 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพทางครอบครัว คือ บิดา มารดา อยู่ด้วยกัน บิดา มารดา แยกกันอยู่และบิดาหรือมารดา คนใดคนหนึ่งถึงแก่กรรม มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกับบิดาและมารดาถึงแก่กรรม

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพทางครอบครัว คือ บิดา มารดาอยู่ด้วยกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกับบิดามารดาแยกกันอยู่

สมมติฐานที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่มีการพักอาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามการพักอาศัย

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Sig.</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	1.191	.397	6.675	.000
ภายในกลุ่ม	227	13.502	.059		
รวม	230	14.693			

$p < .05$

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามการพักอาศัย พบว่า ค่า *Sig.* เท่ากับ .000 น้อยกว่า .05 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการพักอาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานและได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe's (Post Hoc) ต่อ ดังนี้

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามการพักอาศัย

การพักอาศัย	\bar{X}	บิดา มารดา	บิดาหรือมารดา	ญาติ	เพื่อน
บิดา มารดา		-	*	*	
บิดาหรือมารดา			-		*
ญาติ				-	*
เพื่อน					-

จากตารางที่ 15 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่พักอาศัยอยู่กับ บิดา มารดา มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่พักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาและผู้ตอบแบบสอบถามที่พักอาศัยอยู่กับญาติ

ผู้ตอบแบบสอบถามที่พักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาและผู้ตอบแบบสอบถามที่พักอาศัยอยู่กับญาติ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่พักอาศัยอยู่กับเพื่อน

สมมติฐานที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายชื่อได้รวมของครอบครัวแตกต่างกัน มีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	.097	.032	.502	.681
ภายในกลุ่ม	227	14.596	.064		
รวม	230	14.693			

$p > .05$

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่างกัน มีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 17 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1. นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
3. นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 17 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
4. นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
5. นักเรียนที่มีการพักอาศัยแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
6. นักเรียนที่มีรายได้รวมของครอบครัวแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

บทที่ 5

อภิปรายและสรุปผล

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี เป็นผลเนื่องมาจากกระทรวงศึกษาเห็นความสำคัญในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงได้กำหนดนโยบายและแผนป้องกันสารเสพติดของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2540-2544) ขึ้นเพื่อให้หน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการป้องกันสารเสพติดจำนวน 9 แผนงาน (กรมสามัญศึกษา, 2540, หน้า 3-10) ซึ่งกรมสามัญศึกษาในฐานะที่เป็นกรมหนึ่งในกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานศึกษา กรมสามัญศึกษา (พ.ศ. 2540-2544) พบว่า ยังมีแนวโน้มว่าจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้ศึกษาค้นคว้าจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการดำเนินการนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปพิจารณาแนวทางในการปรับปรุงการบริการงานเกี่ยวกับปัญหาเสพติดในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลที่จะใช้ในการวางแผน การแก้ปัญหา และการป้องกันเสพติดภายในโรงเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอนและทำให้โรงเรียนมีข้อมูลที่ใช้ประกอบในการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อสนับสนุนให้เกิดการรณรงค์ต่อต้านเสพติดที่ยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบและด้านการปรับปรุง 2) เพื่อเปรียบเทียบเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นเรียน สถานภาพทางครอบครัว การพักอาศัยและรายได้รวมของครอบครัว โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ที่กลุ่มตัวอย่าง 231 คน จากการคำนวณโดยสูตรของ ยามานะ (Yamane) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) สถิติเชิงอนุมาน (t-test) และ One-way ANOVA หากพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจะทำการทดสอบหา

ความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD (Least Significant Difference test) ซึ่งผลการศึกษานำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 55.84 มีอายุระหว่าง 13-15 ปี มากที่สุดร้อยละ 39.39 โดยส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 20.35 มีสถานภาพทางครอบครัว คือ บิดา มารดาอยู่ด้วยกันมากที่สุด ร้อยละ 53.25 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดา มารดา ร้อยละ 52.81 และมีรายได้รวมของครอบครัว 10,001 บาทขึ้นไป-20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 53.25

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านการวางแผน 2) ด้านการปฏิบัติ 3) ด้านการตรวจสอบและ 4) ด้านการปรับปรุง

ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี อันดับแรกคือ ด้านการวางแผน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการตรวจสอบ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด, ด้านการปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดและลำดับสุดท้ายคือ ด้านการปรับปรุง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาในแต่ละด้านได้ดังนี้

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ทั้งหมด 6 ข้อ ซึ่งผลจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

สมมติฐานที่ 1 นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นักเรียนที่มีการพักอาศัยแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นักเรียนที่มีรายได้รวมของครอบครัวแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. ระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

จากการวิจัยนักเรียนมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ โป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องมาจากสถานศึกษาเห็นถึงความสำคัญ มีการทำกิจกรรมและประชาสัมพันธ์ในด้านการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดอย่างจริงจังและปลูกฝังค่านิยมให้นักเรียนต้องอาศัยความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาและสถาบันครอบครัว แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของนิภา ลิ้มวิสัย (2545) ศึกษาระดับทัศนคติและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในเรื่องการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียนอรรณวิทย์พัฒนวิชาการ จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตของโรงเรียนอรรณวิทย์พัฒนวิชาการในระดับสูง

จากผลการศึกษาผู้วิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของโรงเรียน ไป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งด้านการวางแผน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 เพราะโรงเรียน ไป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี มีการสร้างจริยธรรม คุณธรรม ปลูกฝัง จิตสำนึกให้นักเรียนตระหนักถึงภัยของยาเสพติดให้โทษ กำหนดเนื้อหาความรู้เรื่องการป้องกัน ยาเสพติดในหลักสูตรเพื่อให้มีการเรียนการสอนในทุกระดับชั้น

1.1 ผลการวิจัยเกณฑ์การดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติด ด้านการวางแผน พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของ โรงเรียน ไป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากทางโรงเรียนมีการสร้างจริยธรรม คุณธรรม ปลูกฝังจิตสำนึกให้นักเรียนตระหนักถึงภัยของยาเสพติดให้โทษ กำหนดเนื้อหาความรู้เรื่อง การป้องกันยาเสพติดในหลักสูตรเพื่อให้มีการเรียนการสอนในทุกระดับชั้น

1.2 ผลการวิจัยเกณฑ์การดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติด ด้านการปฏิบัติ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของ โรงเรียน ไป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากทางโรงเรียนมีการตรวจสอบภาพ นักเรียนทุกเดือนเพื่อป้องกันไม่ให้ นักเรียน ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด จัดประชุม/ อบรม/ สัมมนา ครู-อาจารย์และบุคลากร ใน โรงเรียนทุกคนให้รู้จักวิธีการป้องกันปัญหา ยาเสพติดในโรงเรียน

1.3 ผลการวิจัยเกณฑ์การดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติด ด้านการตรวจสอบ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของ โรงเรียน ไป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากทางโรงเรียนมีการติดตามประเมิน และรายงานผลการดำเนินงานให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ผลการดำเนินงาน มีการขอความร่วมมือ ไปยังผู้ปกครองในการดูแลนักเรียนไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง

1.4 ผลการวิจัยเกณฑ์การดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติด ด้านการปรับปรุง พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติดของ โรงเรียน ไป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากครู-อาจารย์มีการสอบถามปัญหา สาเหตุเพื่อดำเนินการแก้ไขให้นักเรียนที่คิดยาเสพติดได้รับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ ร่างกายและจิตใจให้สมบูรณ์และกลับมาศึกษาเล่าเรียนดังเดิม

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา ยาเสพติด ของโรงเรียน ไป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับ ชั้นเรียน สถานภาพทางครอบครัว การพักอาศัยและรายได้รวมของครอบครัว

2.1 นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหา

ยาเสพติดของโรงเรียน ไป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน ไป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของชลลดา สมุทรพงษ์ (2541, บทคัดย่อ) ศึกษาอิทธิพลของการสื่อสารในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการป้องกันยาเสพติดและการศึกษาของเกรียงศักดิ์ คงทับทิม (2546, บทคัดย่อ) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติด: ศึกษาเฉพาะกรณี เขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธร ตำบลกระต๊อบอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยด้านเพศ ไม่มีผลทำให้การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของเนตรทราย จันทร์ชมภู (2544, บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อผู้นำเสนอสามแบบ ในสื่อประเภทวีดิทัศน์เพื่อการณรงค์ต่อต้านยาบ้า พบว่า เมื่อพิจารณาจำแนกตามตัวแปรเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อผู้นำเสนอสื่อทั้งสามแบบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน ไป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน ไป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของภาณุวัฒน์ ขาวขำ (2545, บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำกลางระยอง พบว่า อายุ ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำ แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของเกรียงศักดิ์ คงทับทิม (2546, บทคัดย่อ) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติด: ศึกษาเฉพาะกรณี เขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธร ตำบลกระต๊อบ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยด้านอายุ มีผลทำให้การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการศึกษาของเกรียงศักดิ์ คงทับทิม (2546, บทคัดย่อ) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติดและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรตำบลกระต๊อบ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยด้านอายุ มีผลทำให้การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียน ไป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอ ไป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 3 นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพเสฟติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน พบว่า สอดคล้องกับการศึกษาของชลดา สมุทรพงษ์ (2541, บทคัดย่อ) ศึกษาอิทธิพลของการสื่อสารในการป้องกันยาเสฟติคของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการป้องกันยาเสฟติคและการศึกษาของเกรียงศักดิ์ คงทับทิม (2546, บทคัดย่อ) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสฟติคและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสฟติคในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรตำบลกระต๊อบ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษา ไม่มีผลทำให้การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสฟติคแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ขัดแย้งกับจุฬามาศ จุฑาพันธ์สวัสดิ์ (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนราษฎร์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักเรียนระดับช่วงชั้นต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการศึกษาของภาณุวัฒน์ เงินโสภณ (2547, บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมที่มีต่อนโยบายการปราบปรามยาเสฟติคกรณีศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาในเขตดินแดง พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้นเรียน พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาในเขตดินแดง สังกัดกรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

2.4 นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพเสฟติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 4 พบว่า นักเรียนที่มีสถานภาพทางครอบครัวแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพเสฟติคของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของชลดา สมุทรพงษ์ (2541, บทคัดย่อ) ศึกษาอิทธิพลของการสื่อสารในการป้องกันยาเสฟติคของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สภาพครอบครัว มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการป้องกันยาเสฟติค แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของเนตรทราย จันทร์ชมภู (2544, บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อผู้นำเสนอสามแบบในสื่อประเภทวีดิทัศน์เพื่อการณรงค์ต่อต้านยาบ้า พบว่า ตัวแปรสถานภาพของครอบครัวของนักเรียนที่แตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อผู้นำเสนอสื่อทั้งสามแบบแตกต่างกัน

2.5 นักเรียนที่มีการพักอาศัยแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติคของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 5 พบว่า นักเรียนที่มีการพักอาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติคของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน เป็นเพราะการพักอาศัยที่แตกต่างกันทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามก็ดีจะเห็นว่า ความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกิดจากการศึกษาจากที่โรงเรียนส่วนหนึ่ง ประกอบกับสถาบันครอบครัวอีกส่วนหนึ่งด้วย ซึ่งต้องทำควบคู่กันไป เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พ่อแม่มิได้หย่าร้างกันและยังพักอยู่กับทั้งบิดาและมารดา ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การพักอาศัยกับบิดามารดา โดยได้รับความรักความอบอุ่น การอบรมดูแลอย่างใกล้ชิด เป็นเกราะป้องกันให้นักเรียนห่างไกลจากยาเสพติคได้

2.6 นักเรียนที่มีรายได้รวมของครอบครัวแตกต่างกันมีความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติคของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 6 พบว่า นักเรียนที่มีรายได้รวมของครอบครัวแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติคของโรงเรียน โป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของเกรียงศักดิ์ คงทับทิม (2546, บทคัดย่อ) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติคและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติคในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรตำบลกระต๊อบ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีผลทำให้การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาสุขภาพเสพติคแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการศึกษาของประสาณี เษยชิต (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักเรียนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เพชรบุรี โดยภาพรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของเนตรทราย จันทร์ชมภู (2544, บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อผู้นำเสนอสามแบบในสื่อประเภทวีดิทัศน์เพื่อการรณรงค์ต่อต้านยาบ้า พบว่า ตัวแปรรายได้ของครอบครัวของนักเรียนมีความคิดเห็นต่อผู้นำเสนอสื่อทั้งสามแบบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา เรื่องความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหายาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี พบว่า ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ในส่วนที่ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะให้ความสนใจต่อการพิจารณาและตั้งข้อสังเกตครั้งนี้ คือ ควรดำเนินการแก้ไขปัญหานักเรียนติดยาเสพติดโดยใช้หลักจิตวิทยาไม่ใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรงหรือไล่ออก ติดตามนักเรียนที่เลิกยาเสพติดได้แล้วเป็นระยะ ๆ เพื่อไม่ให้กลับมาติดยาเสพติดอีกและสิ่งสำคัญคือ ควรมีการอำนวยความสะดวกให้แก่เด็กที่ติดยาเสพติด โดยอนุญาตให้หยุดพักการเรียนเพื่อเข้ารับการรักษา

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจัดกิจกรรมนันทนาการและบำเพ็ญประโยชน์ เช่น กลุ่มสัมพันธ์ ชมรมกีฬา ชมรมดนตรี เพื่อให้ให้นักเรียนได้ผ่อนคลาย ความเครียดจากการเรียนไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
2. มีนโยบายเชิญผู้ปกครองให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานปรับปรุง ควบคุมไปกับการดำเนินงานในโรงเรียน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องจัดให้มีการตรวจสอบสารเสพติดอย่างน้อย ภาคเรียนละ 2 ครั้ง เพื่อป้องปรามไม่ให้นักเรียนไปเกี่ยวข้องกับสารเสพติด
2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการของครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง และบุคลากรในโรงเรียน
3. จัดกิจกรรมเข้าค่ายโครงการสร้างจริยธรรม คุณธรรม ปลูกฝังจิตสำนึกให้นักเรียนตระหนักถึงภัยของยาเสพติดให้โทษ

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ศึกษาถึงการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดที่เป็นเชิงคุณภาพเพื่อให้เกิดมุมมองในหลายมิติ สามารถนำผลการศึกษามาปรับใช้กับระบบการดำเนินงานของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

- กรมสามัญศึกษา. (2540). เอกสารการดำเนินงานและแก้ปัญหาสุขภาพจิตในสถานศึกษา สังกัด
กรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมสามัญศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). แผนการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กระทรวงสาธารณสุข. (2545). รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการให้สารเสพติดในกลุ่ม
นักเรียนไทย. กรุงเทพฯ: กระทรวงสาธารณสุข.
- เกรียงศักดิ์ คงทับทิม. (2546). การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหาสุขภาพจิต:
ศึกษาเฉพาะกรณี เขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธร ตำบลกระต๊อบ
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- จุฬามาศ จุฑาพันธ์สวัสดิ์. (2553). ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดสภาพแวดล้อมใน
โรงเรียนราษฎร์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ชลลดา สมุทรพงษ์. (2541). อิทธิพลของการสื่อสารในการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนอาชีวศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานิเทศศาสตร
พัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงศนีย์ โสรจธรรมกุล. (2547). ความคิดเห็นของผู้รับบริการต่อคุณภาพบริการผู้ป่วยใน
โรงพยาบาลบ้านบึง จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขา
นโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิภา ลิ้มวิสัย. (2545). ทศนคติของนักเรียนต่อการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตใน
โรงเรียนอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ จังหวัดกรุงเทพมหานคร. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาการบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เนตรทราย จันทร์ขมภู. (2544). ความคิดเห็นของนักเรียนต่อผู้นำเสนอสามแบบในสื่อประเภท
วีดิทัศน์เพื่อการรณรงค์ต่อต้านยาบ้า. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาเทคโนโลยี
ทางการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประศาสน์ เขยจิต. (2553). ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนศึกษา
สงเคราะห์เพชรบุรี อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

- ภาณุวัฒน์ ขาวขำ. (2545). ศึกษาความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานเรือนจำกลางระยอง. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภาณุวัฒน์ เงินโสภกา. (2547). ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมที่มีต่ออัน โบายการปราบปรามยาเสพติด กรณีศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาในเขตดินแดง สังกัดกรมสามัญศึกษา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มานัส สารชะชัย. (2543). แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา: กรณีศึกษา โรงเรียนอรรณพวิทยพัฒน์ชยการ กรุงเทพมหานคร. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรภัทร์ ภูเจริญ. (2544). แนวทางการประเมินคุณภาพในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรัญญา สิทธิโชค. (2544). ความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของนิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตที่มีต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของข้าราชการ (พ.ศ. 2540) กรณีศึกษา เฉพาะนิสิตรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขา นโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิฑูร เกิดแก้ว. (2544). การศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงานป้องกันสิ่งเสพติดในโรงเรียนเทคนิคพาณิชยการสัตหีบ จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริประภา เดชรอด. (2546). การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดใน โรงเรียน: กรณีศึกษา โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2542). แนวทางการดำเนินงานป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดและปราบปรามยาเสพติด. ม.ป.ท. เอกสารเผยแพร่.
- สุชาติ วรสวัสดิ์. (2547). ทศนะของพนักงานบำรุงรักษาทางหลวงต่อกรณีรถบรรทุกน้ำหนักเกิน : ศึกษากรณีแขวงทางหลวงชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขา นโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Oskamp, S. (1991). *Attitudes and Opinions*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rded.). New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ
โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของโรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี
2. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อเพราะคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของนักเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายในช่องว่าง (✓) ที่ตรงกับท่าน หรือเติมข้อความในช่องว่างให้สมบูรณ์เพื่อประโยชน์ในการประมวลผล

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. อายุ

1) ต่ำกว่า 13 ปี

2) ระหว่าง 13-15 ปี

3) ระหว่าง 16-18 ปี

4) 18 ปีขึ้นไป

3. ระดับชั้นเรียน

1) มัธยมศึกษาปีที่ 1

2) มัธยมศึกษาปีที่ 2

3) มัธยมศึกษาปีที่ 3

4) มัธยมศึกษาปีที่ 4

5) มัธยมศึกษาปีที่ 5

6) มัธยมศึกษาปีที่ 6

4. สถานภาพทางครอบครัว

1) บิดา มารดา อยู่ด้วยกัน

2) บิดา มารดา แยกกันอยู่

3) บิดาหรือมารดา คนใดคนหนึ่งถึงแก่กรรม

4) บิดาและมารดาถึงแก่กรรม

5. ปัจจุบันอาศัยอยู่กับ

1) บิดา มารดา

2) บิดาหรือมารดา

3) ญาติ

4) เพื่อน

5) อื่น ๆ (ระบุ).....

6. รายได้รวมของครอบครัว

1) ต่ำกว่า 10,000 บาท

2) 10,001 บาทขึ้นไป-20,000 บาท

3) 20,001 บาทขึ้นไป-30,000 บาท

4) สูงกว่า 30,000 บาท

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติดของ
โรงเรียนโป่งน้ำร้อนวิทยาคม อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความเห็นของ
ท่านเพียง 1 ช่อง โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด ให้ 4 คะแนน

เห็นด้วยมาก ให้ 3 คะแนน

เห็นด้วยน้อย ให้ 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น ต่อไปนี้อย่างไร	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการวางแผน				
1. โรงเรียนมีนโยบายที่ชัดเจนในการดำเนินงาน ป้องกันปัญหายาเสพติด				
2. ออกมาตรการในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ มุ่งรณรงค์ให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการป้องกัน ยาเสพติดแก่นักเรียน				
3. สร้างจริยธรรม คุณธรรม ปลูกฝังจิตสำนึกให้ นักเรียนตระหนักถึงภัยของยาเสพติดให้โทษ				
4. มีนโยบายในการดำเนินงานให้การศึกษา แนวทางป้องกันยาเสพติดแก่ผู้ปกครองและชุมชน ควบคู่ไปกับการดำเนินงานในโรงเรียน				
5. กำหนดแนวทางและดำเนินกิจกรรม สันทนาการ ในการป้องกันยาเสพติดภายในโรงเรียน				
6. กำหนดเนื้อหาความรู้เรื่องการป้องกันยาเสพติด ในหลักสูตรเพื่อให้มีการเรียนการสอนในทุก ระดับชั้น				
ด้านการปฏิบัติ				
7. มีการตรวจสุขภาพนักเรียนทุกเดือนเพื่อป้องกัน ไม่ให้นักเรียนไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด				
8. จัดประชุม/ อบรม/ สัมมนา ครู-อาจารย์และ บุคลากรในโรงเรียนทุกคนให้รู้จักวิธีการป้องกัน ปัญหายาเสพติดในโรงเรียน				
9. อบรมและบอกข่าวสารแก่นักเรียนเกี่ยวกับ ยาเสพติดให้โทษในตอนเช้า เพื่อให้นักเรียนได้ รับทราบ				

นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็น ต่อไปนี้อย่างไร	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
10. เรียนเชิญผู้ปกครองมาเพื่อรับทราบนโยบาย และแนวทางปฏิบัติในการควบคุมดูแลพฤติกรรม ของนักเรียนไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด				
11. ครู-อาจารย์ จัดกิจกรรมทางวิชาการและ กระตุ้นให้นักเรียนเข้าร่วมทุกครั้งเกี่ยวกับ การแข่งขันตอบปัญหา, เรียงความ คำขวัญเกี่ยวกับ ยาเสพติด				
12. จัดโครงการเข้าค่ายอบรมจริยธรรมแก่นักเรียน				
ด้านการตรวจสอบ				
13. ติดตามประเมินและรายงานผลการดำเนินงาน ให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ผลการดำเนินงาน				
14. สสำรวจ วิเคราะห์สภาพปัญหาการติดยาเสพติด และพฤติกรรมเบี่ยงเบนอื่น ๆ ของนักเรียน				
15. ศึกษาสภาพปัญหาว่าแนวทางการดำเนินงานนี้ ครอบคลุมและตรงตามนโยบายหรือไม่				
16. ตรวจสอบ พัฒนากลยุทธ์ให้มีประสิทธิภาพใน การดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในโรงเรียน				
17. ประเมินความรู้ความเข้าใจของนักเรียนว่า มีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดมากน้อยเพียงใด				
18. ติดตาม ขอความร่วมมือ ไปยังผู้ปกครองใน การดูแลนักเรียนไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด อย่างต่อเนื่อง				

นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้ อย่างไร	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการปรับปรุง				
19. ส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการร่วมปฏิบัติงานกับหน่วยงานสาธารณสุขในการป้องกันยาเสพติด				
20. อำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียนที่ติดยาเสพติด โดยอนุญาตให้หยุดพักการเรียนเพื่อเข้ารับการรักษาได้				
21. ดำเนินการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนติดยาเสพติด โดยใช้หลักจิตวิทยา ไม่ใช่วิธีการลงโทษที่รุนแรงหรือไล่ออก				
22. ติดตามนักเรียนที่เลิกยาเสพติดได้แล้วเป็นระยะ ๆ เพื่อไม่ให้กลับมาติดยาเสพติดอีก				
23. นักเรียนที่ติดยาเสพติดจะได้รับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและจิตใจให้สมบูรณ์และกลับมาศึกษาเล่าเรียนดังเดิม				
24. ให้ครู-อาจารย์สอบถามปัญหา สาเหตุและรายละเอียดเกี่ยวกับการติดยาเสพติดเพื่อดำเนินการแก้ไขให้ได้ผล				